

อุปลักษณะเรื่องเพศในบทอัศจรรย์ของวรรณกรรมไทย

การศึกษาอุปลักษณะเรื่องเพศในบทอัศจรรย์ของวรรณกรรมไทยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลจากวรรณกรรมไทย 4 สมัย คือ วรรณกรรมไทยสมัยกรุงศรีอยุธยาและกรุงธนบุรี สมัยรัตนโกสินทร์ตั้งแต่รัชกาลที่ 1-3 สมัยรัตนโกสินทร์ตั้งแต่รัชกาลที่ 4-6 และสมัยรัตนโกสินทร์ตั้งแต่รัชกาลที่ 7 จนกระทั่งปัจจุบัน รวมจำนวนข้อมูลวรรณกรรมที่ใช้ในการศึกษาทั้งสิ้น 232 เรื่อง การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลภาษาผู้วิจัยศึกษาตามแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์ปริชานในด้านการใช้ภาษาเชิงเปรียบเทียบหรืออุปลักษณะ

ในบทนี้ ผู้วิจัยจะกล่าวถึงอุปลักษณะเรื่องเพศที่ปรากฏในบทอัศจรรย์ของวรรณกรรมไทย ซึ่งเรื่องเพศที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์นี้คนในสังคมถือว่าเป็นเรื่องต้องห้ามและไม่ควรกล่าวถึงอย่างเปิดเผย เนื่องจากเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสมไม่สุภาพ (เอมอร ชิตตะโสภณ, 2534, น. 91) จึงมีการนำรูปภาพในเชิงเปรียบเทียบมาใช้กล่าวถึงแทน ผู้วิจัยศึกษาเฉพาะอุปลักษณะที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศในบทอัศจรรย์ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

ผู้วิจัยได้จำแนกประเด็นที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบความหมายของเรื่องเพศซึ่งเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ดังที่กล่าวรายละเอียดไว้ในบทที่ 2 ได้แก่

1) ผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ หมายถึง บุคคลที่มีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ได้แก่ ผู้ชายและผู้หญิงที่มีเพศสัมพันธ์

2) อวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ หมายถึง อวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ทั้งชายและหญิง ได้แก่ อวัยวะเพศชาย อวัยวะเพศหญิง และอวัยวะส่วนหน้าอกของเรื่องเพศหญิง

3) พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง พฤติกรรมการแสดงออกของสัญชาตญาณทางเพศหรืออารมณ์ใคร่ในรูปของการมีเพศสัมพันธ์ ได้แก่ การมีพฤติกรรมทางเพศโดยเริ่มตั้งแต่การร่วมเพศ จนกระทั่งถึงจุดสิ้นสุดของการมีเพศสัมพันธ์คือการหลั่งน้ำกาม ในที่นี้หมายรวมถึงลักษณะและอาการของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์และของอวัยวะเพศชายหญิงด้วยเช่นกัน

4) อารมณ์หรือความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง อารมณ์หรือความรู้สึกทางเพศที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งถึงจุดสิ้นสุดของการมีเพศสัมพันธ์

จากการศึกษารูปภาษาที่ใช้ในการเปรียบเทียบจากบทอรรถของวรรณกรรมไทยทั้ง 4 สมัย ผู้วิจัยพบการนำอุปลักษณมาใช้เพื่อกล่าวถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศในวรรณกรรมแต่ละสมัย ดังต่อไปนี้

4.1 วรรณกรรมสมัยที่ 1

จากการศึกษารูปภาษาที่ใช้ในการเปรียบเทียบถึงเรื่องเพศในวรรณกรรมสมัยที่ 1 พบอุปลักษณ 3 ประเภท ได้แก่ อุปลักษณมนุษย์ อุปลักษณพืช และอุปลักษณธรรมชาติ ดังต่อไปนี้

4.1.1 อุปลักษณสิ่งมีชีวิต

อุปลักษณสิ่งมีชีวิต หมายถึง การนำรูปภาษา ได้แก่ คำหรือข้อความที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับสิ่งมีชีวิตประเภทต่างๆ คือ มนุษย์ สัตว์ และพืช มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ จากการศึกษาค้นคว้าวรรณกรรมสมัยที่ 1 พบอุปลักษณสิ่งมีชีวิตที่ใช้ในการเปรียบเทียบถึงเรื่องเพศ ได้แก่ อุปลักษณสัตว์ และอุปลักษณพืช ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

4.1.1.1 อุปลักษณสัตว์

อุปลักษณสัตว์ หมายถึง การนำรูปภาษา ได้แก่ คำหรือข้อความที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับสัตว์ คือ ชื่อเรียกสัตว์ และพฤติกรรมหรือกิริยาอาการของสัตว์ชนิดต่างๆ ทั้งที่มีตัวตนอยู่จริงและไม่มีตัวตนอยู่จริงในโลกมาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงเรื่องเพศ จากการศึกษาค้นคว้ารูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับสัตว์ในด้านต่างๆ มากล่าวถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ดังต่อไปนี้

1) ผู้ที่มีเพศสัมพันธ์

อุปลักษณสัตว์ที่นำมากล่าวถึงผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ หมายถึง การนำรูปภาษาที่อ้างถึงชื่อเรียกสัตว์ชนิดต่างๆ ทั้งที่เป็นสัตว์ที่มีตัวตนอยู่จริงในโลก และสัตว์ที่ไม่มีตัวตนอยู่จริงในโลกแต่ปรากฏอยู่ในนิยาย ตำนาน หรือเป็นสัตว์ในความเชื่อของคนในสังคมไทย มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงผู้ที่มีเพศสัมพันธ์

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาษาที่มีความหมายอ้างถึงชื่อเรียกสัตว์ซึ่งจำแนกเป็นประเภทต่างๆ ได้แก่ สัตว์บก และสัตว์ที่ไม่มีตัวตนอยู่จริงในโลก ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

ก. รูปภาษาที่มีความหมายอ้างอิงชื่อเรียกสัตว์บก

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาษาที่มีความหมายอ้างอิงชื่อเรียกสัตว์บก มาใช้ในเชิงเปรียบเพื่อกล่าวถึงผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ ในวรรณกรรมสมัยที่ 1 ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- (1)

ดุจอัศดรหีนบ้า

เร่งเร้าฤาเยาวว์ ฯ

ดุจสวเฒ่ามันบ้า

อยู่เคล้าคลุกเอา ฯ
- แรงเร่งเร่งฤทธีกล้า

งาไล่แทงวงคว่า

(ลิลิตพระลอ: หอสมุดแห่งชาติ)

คำว่า อัศดร ซึ่งในที่นี้คือ ม้า หมายถึง ชื่อสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม เป็นสัตว์กีบเดี่ยว รูปร่างสูงใหญ่ ขาวยาว หางเป็นพู่ ใช้เป็นพาหนะขับชี่และเทียมรถ(ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 854)

คำว่า สวร ในที่นี้คือ ช้าง หมายถึง ชื่อสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม ตัวสีเทา จมูกยื่นยาว เรียกว่างวง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 355)

จากตัวอย่าง คำว่า อัศดร คือ ม้า ซึ่งแสดงอาการมีอารมณ์ทางเพศ ดังจะเห็นได้จาก คำว่า หีน ซึ่งหมายถึงมีความอยากอย่างแรงกล้า มักใช้ในทางกามารมณ์ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 1296) และคำว่า สวร คือ ช้าง ที่แสดงกิริยาอาการตกมันเองงาไล่แทงและใช้งวงคว่ำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เปรียบได้กับผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ เพศชายที่กำลังแสดงกิริยาในการมีเพศสัมพันธ์

ข. รูปภาษาที่มีความหมายอ้างอิงชื่อเรียกสัตว์ที่ไม่มีตัวตนอยู่จริง

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาษาที่มีความหมายอ้างอิงชื่อเรียกสัตว์ที่ไม่มีตัวตนอยู่จริงในโลก แต่ปรากฏอยู่ในนิยาย ตำนาน หรือความเชื่อ มาใช้ในเชิงเปรียบเพื่อกล่าวถึงผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ ในวรรณกรรมสมัยที่ 1 ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- (2)

ขุนสีนคลั่งคู่เกล้า

สวบนางคชลี
- สาวสีน

ลาลเหล่น

(ลิลิตพระลอ: หอสมุดแห่งชาติ)

คำว่า ขุนสีน และสาวสีน ในที่นี้คือ สิงห์ ซึ่งหมายถึง สัตว์ในนิยาย ถือว่ามีความดุร้าย และมีกำลังมาก (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 1193)

จากตัวอย่าง พบการนำรูปภาษาที่หมายถึงสัตว์ที่ไม่มีตัวตนอยู่จริง ได้แก่ ขุนสืห์ คือสิงห์ตัวผู้ ซึ่งแสดงกิริยาคลั่งเกล้าสาวสืห์ มากล่าวถึงผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ เพศชาย ส่วนสาวสืห์ คือสิงห์ตัวเมีย ดังจะเห็นได้จากคำว่า สาว ซึ่งหมายถึง หญิงที่มีอายุพ้นวัยเด็ก นับตามความนิยมตั้งแต่ 15-30 ปีขึ้นไป (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 1185) สาวสืห์ จึงหมายถึง ผู้ที่มีเพศสัมพันธ์เพศหญิง

2) อวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์

อุปลักษณสัตว์ที่นำมาคล่าวถึงอวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ หมายถึง การนำรูปภาษาที่อ้างถึงชื่อเรียกสัตว์ชนิดต่างๆ มาใช้ในเชิงเปรียบเพื่อกล่าวถึงอวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์

จากการศึกษาข้อมูล พบรูปภาษาที่มีความหมายอ้างถึงชื่อเรียกสัตว์ซึ่งจำแนกเป็นประเภทต่างๆ ได้แก่ สัตว์ประเภทแมลงและสัตว์ปีก และสัตว์น้ำ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

ก. รูปภาษาที่มีความหมายอ้างถึงชื่อเรียกสัตว์ประเภทแมลงและสัตว์ปีก

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาษาที่มีความหมายอ้างถึงชื่อเรียกสัตว์ประเภทแมลงและสัตว์ปีก มาใช้ในเชิงเปรียบเพื่อกล่าวถึงอวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ ในวรรณกรรมสมัยที่ 1 ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(3) ภุมรีภมรมัว

เมาชราบ บัวนา

ซอนนอกในกลีบกล้า

กลืนกลั้วเกสร ฯ

(ลิลิตพระลอ: หอสมุดแห่งชาติ)

คำว่า ภุมรี และภมร ในที่นี้คือ แมลงภู่ หมายถึง ชื่อแมลงหลายชนิดซึ่งมีรูปร่างลักษณะคล้ายผึ้ง อวัยวะของปากคู่หนึ่งยื่นยาวออกมคล้ายหนวด (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 559)

จากตัวอย่าง เป็นการนำรูปภาษาที่เป็นชื่อเรียกแมลง ซึ่งในที่นี้คือ แมลงภู่ สัตว์ประเภทแมลงที่แสดงกิริยาชอกซอนและคลั่งเกล้าดอกไม้ มาใช้ในเชิงเปรียบเพื่อบอกถึงอวัยวะเพศของผู้ชายในขณะที่มีเพศสัมพันธ์

ข. รูปภาษาที่มีความหมายอ้างถึงชื่อเรียกสัตว์น้ำ

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาษาที่มีความหมายอ้างถึงชื่อเรียกสัตว์น้ำชนิดต่าง ๆ มาใช้ในเชิงเปรียบเพื่อกล่าวถึงอวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ ในวรรณกรรมสมัยที่ 1 ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(4) แสนสนุกในสระน้อง ปลาขมขึ้นเต้าน้อง
ดอกไม้บัวบาน

(ลิลิตพระลอ: หอสมุดแห่งชาติ)

คำว่า ปลา หมายถึง ชื่อสัตว์น้ำเลือดเย็นมีกระดูกสันหลัง ร่างกายแบ่งเป็นส่วนหัว ลำตัว และหาง ส่วนใหญ่หายใจทางเหงือก มีครีบช่วยในการเคลื่อนไหว พบในแหล่งน้ำทั่วไป (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 677)

จากตัวอย่าง ปลา ซึ่งกำลังว่ายอยู่ในสระและชื่นชมดอกไม้อยู่นั้น เปรียบหมายถึงผู้ที่
มีเพศสัมพันธ์ เพศชาย ที่กำลังแสดงกิริยาการมีเพศสัมพันธ์

(5) ตะเพียนหัวน้ําไหล ชมช่วง ไถ่เนา
ลิงโลดพรวนทองหว่าย หว่างสร้อยสระศรี

(ลิลิตพระลอ: หอสมุดแห่งชาติ)

คำว่า ตะเพียน หมายถึง ชื่อปลาน้ำจืด ชนิดสั้น เก็ดดีสีขาวเงินขอบเรียบ ที่มีลำตัวสั้นป้อม แบนข้าง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 445)

คำว่า พรวน หมายถึง ชื่อปลาน้ำจืด รูปร่างคล้ายปลานวลจันทร์ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 760)

จากตัวอย่างเป็นการนำรูปภาษาที่เป็นชื่อเรียกสัตว์น้ำ คือคำว่า ตะเพียนและพรวน ในที่นี้หมายถึง ปลาตะเพียนและปลาพรวนที่กำลังว่ายอยู่ในสระ มาใช้ในเชิงเปรียบเพื่อหมายถึง อยัวยะเพศของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ เพศชาย ที่กำลังแสดงกิริยาการมีเพศสัมพันธ์

3) พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์

อุปลักษณส์ัตว์ที่นำมากล่าวถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง การนำรูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมหรือกิจยาของสัตว์ชนิดต่างๆ มาใช้ในเชิงเปรียบเพื่อกล่าวถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์

จากการศึกษาข้อมูล พบรูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับกิริยาของสัตว์ประเภทต่างๆ ได้แก่ สัตว์บก และสัตว์น้ำ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

ก. รูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับกิริยาของสัตว์บก

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับกิริยาของสัตว์บกมาใช้ในเชิงเปรียบเพื่อกล่าวถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ในข้อมูลวรรณกรรมสมัยที่ 1 ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(6) ดุจสารเมามันบ้า

งาไล่แทงวงคว่ำ

อยู่เคล้ำคลุกเอา ฯ

(ลิลิตพระลอ: หอสมุดแห่งชาติ)

จากตัวอย่าง เป็นการนำรูปภาษาที่แสดงกิริยาอาการของช้างตกมัน คือ ไล่แทง และคว่ำ มาใช้ในเชิงเปรียบเพื่อกล่าวถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของผู้ชาย ในที่นี้ รูปภาษาที่แสดงอาการของช้างใช้งาไล่แทงและใช้วงคว่ำ เปรียบได้กับกิริยาและการกระทำของผู้ชายในการมีเพศสัมพันธ์

ข. รูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับกิริยาของสัตว์น้ำ

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาษาที่มีความหมายแสดงกิริยาของสัตว์น้ำ มาใช้ในเชิงเปรียบเพื่อกล่าวถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ในวรรณกรรมสมัยที่ 1 ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(7) ตะเพียนหวนไหวชล

ชมช่วง ไล่นา

สิงโลดพรวนทองหว่าย

หว่างสรว้อยสระศรี

(ลิลิตพระลอ: หอสมุดแห่งชาติ)

คำว่า หว่าย เป็นการเปลี่ยนรูปวรรณยุกต์เพื่อให้ตรงกับกลวิธีการประพันธ์ประเภทลิลิต ซึ่งในที่นี้คือคำว่า ว้าย หมายถึง เคลื่อนไปโดยอาศัยกำลังแขน ขา ครีบ หรือหาง แหวกไปในน้ำหรือในอากาศ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 1068)

จากตัวอย่าง เป็นการนำคำว่า หว่าย ซึ่งเป็นคำที่แสดงกิริยาของปลาที่เคลื่อนที่ไปในน้ำ มาใช้ในเชิงเปรียบเพื่อกล่าวถึงพฤติกรรมการเคลื่อนไหวร่างกายของผู้ชายในขณะที่มีเพศสัมพันธ์

4.1.1.2 อุปลักษณะณ์พืช

อุปลักษณะพืช หมายถึง การนำรูปภาพา ได้แก่ คำหรือข้อความที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับพืชในด้านต่างๆ ได้แก่ รูปภาพที่หมายถึงดอกไม้ และส่วนประกอบของดอกไม้ รวมทั้งรูปภาพที่แสดงอาการของดอกไม้ มาใช้ในเชิงเปรียบเพื่อกล่าวถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ดังต่อไปนี้

1) อวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์

อุปลักษณะพืชที่นำมากล่าวถึงอวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ หมายถึง การนำ
รูปภาษาที่หมายถึงดอกไม้ ชื่อเรียกดอกไม้ชนิดต่างๆ ตลอดจนส่วนประกอบของดอกไม้ ได้แก่
กลีบ เกสร และเรณูของดอกไม้ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงอวัยวะร่างกายของผู้ที่เพศสัมพันธ์

จากการศึกษาอุปลักษณะพืช พบรูปภาษาที่มีความหมายอ้างอิงดอกไม้ ชื่อเรียกดอกไม้ และส่วนประกอบของดอกไม้ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

ก. รูปภาษาที่มีความหมายอ้างอิงดอกไม้

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาษาที่มีความหมายอ่างดอกไม้และดอกไม้ชนิดต่าง ๆ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบกล่าวถึงอวัยวะเพศของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ ในวรรณกรรมสมัยที่ 1 ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(8) หรรษาหินชั้นขมบะบง

กชกามอนงค์

อเนกโยคย้ายาม

(เลือกคำตอบ: พระมหากษัตริย์)

คำว่า บุษบง หมายถึง ดอกไม้ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 633) จากตัวอย่างเป็น การนำคำที่หมายถึงดอกไม้ คือคำว่า บุษบง ซึ่งหมายถึงดอกไม้อันเป็นส่วนหนึ่งของพรรณไม้ที่มี หน้าที่ทำให้เกิดผลและเมล็ดเพื่อการสืบพันธุ์ มาใช้ในเชิงเปรียบเพื่อหมายถึงอวัยวะเพศหญิงซึ่ง เป็นอวัยวะที่ใช้ในการสืบพันธุ์ของผู้หญิงเช่นกัน

(9) หัตถ์ขวาปิดเค้นดอก

โกมล

ករណីទី១៖ ករណីទី២៖

ដោយឆ្ងាយ

(ลิลิตพระลอ: หอสมุดแห่งชาติ)

คำว่า ดอกโหมล หมายถึง ดอกบัว (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น.155) คำว่า จงกล หมายถึง บัว บัวสาย (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 285)

จากตัวอย่าง เป็นการนำคำว่า ดอกโกมล และดอกจกกล ซึ่งหมายถึง ดอกบัว มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อหมายถึงอวัยวะส่วนหน้าอกของผู้หญิง ในที่นี้ เป็นการบรรยายถึงการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างพระลอบกับพระเพื่อนและพระแพง ดังนั้น รูปภาพที่เป็นอุปลักษณ คือ หัตถ์ชวาพิศเค้านดอกโกมล และ กรกอดดอกจกกลฝ่ายซ้าย จึงหมายถึงพระลอบกำลังจับหน้าอกของพระเพื่อนและพระแพง ดอกบัวทั้ง 2 ดอกที่ปรากฏในตัวอย่างข้างต้น จึงหมายถึงหน้าอกของผู้หญิง 2 คน ที่มีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายพร้อมกัน ซึ่งอวัยวะส่วนหน้าอกมีลักษณะและรูปร่างคล้ายดอกบัว

ข. รูปภาพที่มีความหมายอ้างอิงถึงส่วนประกอบของดอกไม้

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวกับส่วนประกอบของดอกไม้มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงอวัยวะเพศของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ ในวรรณกรรมสมัยที่ 1 ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(10) กิริตริงตระบึงร่วมรส

ภุมรีจ้องจรดเกสรศรี

กลิ้งเกลือกกลีบเกศสุมาลี

ปรีดาผาสุกสนุกใจ

(รามเกียรติ์: สมเด็จพระเจ้ากรุงธน)

คำว่า กลีบ หมายถึง ส่วนของดอกไม้ที่เรียงหรือซ้อนกันเป็นชั้นๆ รอบเกสร โดยปกติเป็นแผ่นบางๆ หรือใช้เรียกของอื่นที่มีลักษณะเช่นนั้น (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 81) ในที่นี้ กลีบเกศสุมาลี ซึ่งหมายถึงกลีบของดอกไม้ เปรียบได้กับอวัยวะเพศของผู้หญิงซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกับกลีบของดอกไม้

2) พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์

อุปลักษณพีชที่นำมากล่าวถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง การนำรูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับลักษณะและอาการของดอกไม้ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาพที่แสดงลักษณะและอาการของดอกไม้ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อหมายถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ในวรรณกรรมสมัยที่ 1 ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(11) พิรุณโรยก็โปรยต้อง
เรณูจำเอยชยาย

บุษปแย้มผะกาชยาย
ภมรเคล้าละอองอร

(อิเหนาคำฉันท์: เจ้าพระยาพระคลัง(หน))

จากตัวอย่าง พบรูปภาษาที่แสดงอาการเกี่ยวข้องดอกไม้ คือ จำเอย หมายถึง พัดอ่อนๆ เรื่อยๆ มักพากลิ่นหอมของดอกไม้มาด้วย (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 956) ในที่นี้ คำว่า เรณู หมายถึง น้ำหล่อลื่นของเพศหญิง ดังนั้น จำเอย จึงหมายถึง การที่ลมพัดพากลิ่นหอมของเรณูดอกไม้ให้ลอยไป เปรียบได้กับการหลั่งน้ำหล่อลื่นของเพศหญิงในขณะที่มีเพศสัมพันธ์

4.1.2 อุปลักษณัธรรมชาติ

อุปลักษณัธรรมชาติ หมายถึง การนำรูปภาษา ได้แก่ คำหรือข้อความที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับธรรมชาติที่มีอยู่บนโลก ได้แก่ ปรากฏการณัธรรมชาติ สภาพภูมิศาสตร์ ดาราศาสตร์ และวัตถุที่ได้จากธรรมชาติ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศดังต่อไปนี้

1) อวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์

อุปลักษณัธรรมชาตินำมากล่าวถึงอวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ หมายถึง การนำรูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวกับสภาพภูมิศาสตร์และวัตถุธรรมชาติ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงอวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ มีรายละเอียดดังนี้

ก. รูปภาษาที่มีความหมายอ้างถึงชื่อเรียกสภาพภูมิศาสตร์

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาษาที่มีความหมายอ้างถึงชื่อเรียกสภาพภูมิศาสตร์ ได้แก่ แหล่งน้ำ และถ้ำ มาใช้เปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงอวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ในข้อมูลวรรณกรรมสมัยที่ 1 ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(12) แสนสนุกในสระน้อง
ดอกไม้บัวบาน
ตระการฝั่งสระแก้ว
โคกฟ้าฤาปูน

ปลาชมขึ้นเด่นต้อง
หมดแผ้วผลผ่องแผ้ว

(ลิลิตพระลอ: หอสมุดแห่งชาติ)

คำว่า สระ หมายถึง แอ่งน้ำขนาดใหญ่ ซึ่งเป็นเองหรือคนชุด (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 1136) ในที่นี้ เป็นการนำคำที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับแหล่งน้ำ คือ สระ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อบรรยายถึงอวัยวะเพศของผู้หญิง โดยพิจารณาได้จากคำที่มาปรากฏร่วมกับคำว่า สระ คือคำว่า น่องและแก้ว ซึ่งเป็นคำที่มักนำมากล่าวถึงผู้หญิง ดังนั้น สระน่อง และสระแก้ว จึงหมายถึง อวัยวะเพศของผู้หญิง นอกจากนี้ สระ ซึ่งหมายถึงแอ่งน้ำขนาดใหญ่ เปรียบได้กับอวัยวะเพศของผู้หญิงที่คือนับบริเวณให้อีกสิ่งหนึ่งเคลื่อนไหวภายในได้

(13) ถั่วทองคะนองล้น
แท่นแก้วราเชนทร์

สนั่นบันจะเฮียงเอน
กระฉ่องช่วงมณีพราย

(อิเหนาคำฉันท์: เจ้าพระยาพระคลัง(หน))

คำว่า ถั่ว หมายถึง โฟรงที่ลึกลงไปในภูเขา (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 492) จากตัวอย่างเป็นการนำ ถั่ว ซึ่งมีลักษณะเป็นโฟรงลึกลงไป มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อบรรยายถึงอวัยวะเพศของผู้หญิงซึ่งมีลักษณะเป็นพื้นที่ให้สิ่งอื่นเข้าไปข้างในได้เช่นกัน

ข. รูปภาพที่มีความหมายอ้างอิงชื่อเรียกวัตถุธรรมชาติ

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาพที่มีความหมายอ้างอิงชื่อเรียกวัตถุธรรมชาติ มาใช้เปรียบเทียบเพื่อบรรยายถึงอวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ ในวรรณกรรมสมัยที่ 1 ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(14) วุ้งเว้าคูหาสะเทือน
แวบวิบระวามฉาย

ศิขรเลื่อนศิลาขยาย
ชรอุมชรอำภางค์

(อิเหนาคำฉันท์: เจ้าพระยาพระคลัง(หน))

คำว่า ศิลา หมายถึง หิน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 1102) ในที่นี้เป็นการนำรูปภาพที่แสดงอาการของหินที่เกิดจากการกระทำของสิ่งอื่น คือ ศิลาขยาย ซึ่งหมายถึง หินเกิดการขยายตัวเนื่องจากการเลื่อนของภูเขา มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อบรรยายถึงอวัยวะเพศของผู้หญิงที่แสดงอาการในขณะที่มีเพศสัมพันธ์

3) พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์

อุปลักษณะธรรมชาติที่นำมากล่าวถึงพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง การนำรูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์ธรรมชาติ อาการของสภาพภูมิศาสตร์และวัตรธรรมชาติ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ก. รูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์ธรรมชาติ

จากการศึกษาอุปลักษณะธรรมชาติ พบการนำรูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์ธรรมชาติ ได้แก่ ฝนตกและน้ำค้าง มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ ในวรรณกรรมสมัยที่ 1 ดังต่อไปนี้

(15) พยุพยับเมฆครื้น
วิรุณร่วงโรยรินฉาน

ครวญหาญ
ครึกครื้น

(ลิลิตเพชรมงกุฎ: เจ้าพระยาพระคลัง(หน))

จากตัวอย่าง เป็นการนำรูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์ธรรมชาติ ได้แก่ ร่วงโรยริน ซึ่งแสดงถึงอาการของฝนตกมาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงกรรมมีเพศสัมพันธ์ ในที่นี้ ฝนตกซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่มีน้ำเป็นเม็ดๆ ตกลงมาจากเมฆ เปรียบได้กับพฤติกรรมมีเพศสัมพันธ์ คือกิริยาการหลั่งน้ำกามของเพศชาย

ข. รูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับสภาพภูมิศาสตร์และวัตรธรรมชาติ

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับสภาพภูมิศาสตร์ และวัตรธรรมชาติ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ ในวรรณกรรมสมัยที่ 1 ดังต่อไปนี้

(16) ถ้ำทองคะนองล้น
แท่นแก้วราเชนทร์

สนั่นบันจะเอียงเอน

กระช่องช่วงมณีพราย

(อิเหนาคำฉันท์: เจ้าพระยาพระคลัง(หน))

จากตัวอย่าง พบรูปภาษาที่แสดงอาการของถ้ำอันเกิดจากการกระทำของสิ่งอื่น ได้แก่ ถ้ำทองคะนองล้น สนั่นบันจะเอียงเอน ในที่นี้ การสั่นสะเทือนของถ้ำจนกระทั่งจะพังลงมา เปรียบได้กับกิริยาอาการของผู้หญิงในขณะที่มีเพศสัมพันธ์

(17) วังเวิงคูหาสะเทือน

ศิขรเลื่อนศิลาขยา

แนววิภาษวาท

ชรอุมชรอามังค

(อิเหนาคำฉันท์: เจ้าพระยาพระคลัง(หน))

คำว่า คุหา หมายถึง ถ้ำ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 255)

คำว่า คีลา หมายถึง หิน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 1102)

จากตัวอย่าง พบรูปภาพที่แสดงอาการของถ้ำ คือ คุหาสะท้อน ในที่นี้ อาการสะท้อนของถ้ำอันเป็นผลมาจากสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และรูปภาพที่หมายถึงอาการของหินที่เกิดจากการกระทำของสิ่งอื่น คือ คีลาขยาย ซึ่งหมายถึงอาการของหินที่เกิดการขยายตัวเนื่องมาจากการเลื่อนของ ศิขร ซึ่งก็คือภูเขา เปรียบได้กับกิริยาอาการของผู้หญิงในขณะที่มีเพศสัมพันธ์

4) อารมณ์หรือความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์

อุปลักษณธรรมชาติที่นำมากล่าวถึงอารมณ์หรือความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง การนำรูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์ธรรมชาติ อาการของสภาพภูมิศาสตร์ อาการของดาราศาสตร์ และอาการของวัตถุธรรมชาติ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงอารมณ์หรือความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์

ก. รูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์ธรรมชาติ

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์ธรรมชาติ คือ ลม เมฆ ฟ้าร้อง ฟ้าแลบ และฟ้าผ่า มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงอารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ ในวรรณกรรมสมัยที่ 1 ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(18) อื้ออื้อพยุพัด
ลัมลุ่มระเนนกลาง

พฤษลักณะโงมผาง
ศิขเรศวนาคร

(อิเหนาคำฉันท์: เจ้าพระยาพระคลัง(หน))

คำว่า พยุ คือ พายุ ซึ่งหมายถึง ลมแรง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 784)

จากตัวอย่าง เป็นการนำรูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับลมลมมีผลกระทบต่อสิ่งอื่น มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงอารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ ในที่นี้ปรากฏการณ์ที่ลมพัดแรงจนทำให้ต้นไม้ล้ม เปรียบได้กับอารมณ์ที่เกิดขึ้นจากการมีเพศสัมพันธ์ซึ่งส่งผลให้ผู้ที่มีเพศสัมพันธ์นั้นเกิดความปั่นป่วนอย่างรุนแรงทั้งทางร่างกายและจิตใจ

(19) พยุพยับเมฆครื้น

ครวญหาญ

วิจารณ์วรวงโรยรินฉาน

ศรีภักดิ์

(ลิลิตเพชรมงกุฎ: เจ้าพระยาพระคลัง(หน))

คำว่า เมฆ หมายถึง ไอน้ำที่รวมตัวกันเป็นกลุ่มก้อนลอยอยู่ในอากาศ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 871) ในที่นี้ เมฆ ซึ่งก่อให้เกิดเสียงกึกก้องสนั่นบนท้องฟ้า เปรียบได้กับอารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งส่งผลให้ผู้ที่มีเพศสัมพันธ์เกิดความบั่นป่วนและความวุ่นวายทั้งทางร่างกายและจิตใจ

(20) กัลยาณคโยนดวง

วชิรช่วงวรกร

อสุรารามโกธรร

กระเทียบเท้าจะทำลาย

(อิเหนาคำฉันท์: เจ้าพระยาพระคลัง(หน))

จากตัวอย่าง พบรูปภาพที่แสดงกิริยากัลยาณค หรือนางเมขลา คือ โยนดวงวชิร ในที่นี้ การโยนดวงแก้วของนางเมขลาซึ่งทำให้เกิดปรากฏการณ์ฟ้าแลบ เปรียบได้กับอารมณ์ทางเพศที่บั่นป่วนและรุนแรงซึ่งเกิดขึ้นในขณะที่มีเพศสัมพันธ์ เนื่องมาจากความคิดของคนไทยที่เชื่อว่าการโยนหรือหลอกล่อดวงแก้วของนางเมขลาทำให้เกิดปรากฏการณ์ฟ้าแลบขึ้น

ข. รูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับสภาพภูมิศาสตร์

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับสภาพภูมิศาสตร์ คือ ความบั่นป่วนของแหล่งน้ำ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงอารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ ผลการศึกษาพบอุปลักษณะธรรมชาติที่หมายถึงสภาพภูมิศาสตร์ในวรรณกรรมสมัยที่ 1 ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(21) สาคครคลิ่นอิงครร

ณพเพื่อง ฟองนา

แลท่วทิศไม้ไผ่

โยคเยื้องอัศจรรย์ ฯ

(ลิลิตพระลอ: หอสมุดแห่งชาติ)

คำว่า สาค หมายถึง แม่น้ำ ทะเล (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 1172)

จากตัวอย่าง เป็นการนำรูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับแหล่งน้ำ คือ แม่น้ำที่เกิดคลื่นแรง มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อบอกถึงอารมณ์ทางเพศที่บั่นป่วนซึ่งเกิดขึ้นในขณะที่มีเพศสัมพันธ์

4.2 วรรณกรรมสมัยที่ 2

จากการศึกษารูปภาษาที่ใช้ในการเปรียบเทียบถึงเรื่องเพศในวรรณกรรมสมัยที่ 2 พบ
อุปลักษณะ 9 ประเภท ได้แก่ อุปลักษณะมนุษย์ อุปลักษณะสัตว์ อุปลักษณะพืช อุปลักษณะ
สิ่งประดิษฐ์ อุปลักษณะอาหาร อุปลักษณะธรรมชาติ อุปลักษณะสิ่งเหนือธรรมชาติ อุปลักษณะ
การเดินทาง และอุปลักษณะการแสดง ดังต่อไปนี้

4.2.1 อุปลักษณะสิ่งมีชีวิต

อุปลักษณะสิ่งมีชีวิต หมายถึง การนำรูปภาษา ได้แก่ คำหรือข้อความที่มีความหมาย
เกี่ยวข้องกับสิ่งมีชีวิตประเภทต่างๆ คือ มนุษย์ สัตว์ และพืช มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบกล่าวถึง
ประเด็นที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ จากการศึกษาวรรณกรรมสมัยที่ 2 พบอุปลักษณะสิ่งมีชีวิตที่ใช้ในการ
เปรียบเทียบถึงเรื่องเพศ ได้แก่ อุปลักษณะมนุษย์ อุปลักษณะสัตว์ และอุปลักษณะพืช ดังมี
รายละเอียดต่อไปนี้

4.2.1.1 อุปลักษณะมนุษย์

อุปลักษณะมนุษย์ หมายถึง การนำรูปภาษา ได้แก่ คำหรือข้อความที่มีความหมาย
เกี่ยวข้องกับมนุษย์ในด้านต่างๆ มาใช้กล่าวถึงเรื่องเพศ จากการศึกษาพบการนำรูปภาษาที่
เกี่ยวข้องกับมนุษย์ ได้แก่ ตัวละครในวรรณกรรม มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบกล่าวถึงประเด็นที่
เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ คือ ผู้ที่มีเพศสัมพันธ์

จากการศึกษาข้อมูล พบว่ามีการนำรูปภาษาที่อ้างถึงชื่อตัวละครจากวรรณกรรมที่
มนุษย์สร้างขึ้น มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบกล่าวถึงผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ เมื่อพิจารณาเปรียบอุปลักษณ
มนุษย์จากบทกวีจรรยในวรรณกรรมทั้ง 4 สมัย ผู้วิจัยพบอุปลักษณะมนุษย์ในสมัยที่ 2 เท่านั้น ดัง
ตัวอย่างต่อไปนี้

(22) ดังระเด่นปางอยู่ในคูหา

สองสำเร็จละเลิงลานสำราญรมย์

สมพาสุนัขบุษบาภิรมย์สม

ดังตรีโลกจะลุ่มทำลายลง

(ลักษณะวงศ์: สุนทรภู่)

จากตัวอย่าง พบรูปภาษาได้แก่คำว่า ระเด่น หมายถึง อิเหนา และบุษบา ซึ่งเป็นตัว
ละครเอกจากวรรณกรรมเรื่องอิเหนา มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบกล่าวถึงผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ ในที่นี้เป็น

การนำชื่อตัวละครจากวรรณกรรมเรื่องอื่น คือ ระเด่นและบุษบาจากเรื่องอิเหนา ให้เป็นผู้ที่แสดงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์แทน ดังจะเห็นได้จากคำว่า สมพาส ซึ่งหมายถึง การร่วมประเวณี (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 1127) เพื่อหลีกเลี่ยงการกล่าวถึงการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างลักษณวงศ์และนางยี่ลั่นซึ่งเป็นตัวละครในเรื่องลักษณวงศ์อย่างตรงไปตรงมา ในที่นี้ ระเด่น หมายถึง ผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ เพศชาย ส่วน บุษบา หมายถึง ผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ เพศหญิง

4.2.1.2 อุปลักษณสัตว์

อุปลักษณสัตว์ หมายถึง การนำรูปภาพา ได้แก่ คำหรือข้อความที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับสัตว์ คือ ชื่อเรียกสัตว์ และพฤติกรรมหรือกิริยาอาการของสัตว์ชนิดต่างๆ ทั้งที่มีตัวตนอยู่จริงและไม่มีตัวตนอยู่จริงในโลก มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงเรื่องเพศ จากการศึกษาพบการนำรูปภาพาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับสัตว์ในด้านต่างๆ มากกล่าวถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ดังต่อไปนี้

1) ผู้ที่มีเพศสัมพันธ์

อุปลักษณสัตว์ที่นำมากล่าวถึงผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ หมายถึง การนำรูปภาพาที่อ้างถึงชื่อเรียกสัตว์ชนิดต่างๆ ทั้งที่เป็นสัตว์ที่มีตัวตนอยู่จริงในโลก และสัตว์ที่ไม่มีตัวตนอยู่จริงในโลกแต่ปรากฏอยู่ในนิยาย ตำนาน หรือเป็นสัตว์ในความเชื่อของคนในสังคมไทย มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงผู้ที่มีเพศสัมพันธ์

จากการศึกษาข้อมูล พบรูปภาพาที่มีความหมายอ้างถึงชื่อเรียกสัตว์ซึ่งจำแนกเป็นประเภทต่างๆ ได้แก่ สัตว์บก สัตว์ปีก และสัตว์ที่ไม่มีตัวตนอยู่จริงในโลก ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

ก. รูปภาพาที่มีความหมายอ้างถึงชื่อเรียกสัตว์บก

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาพาที่มีความหมายอ้างถึงชื่อเรียกสัตว์บก มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ ในวรรณกรรมสมัยที่ 2 ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(23) เหมือนม้าดีที่ขับสำหรับรบ

ทั้งดีดขบไซกักดสะบัดอย่าง

ทั้งเรียบร้อยน้อยใหญ่ที่ไว้วาง

สันทัดทางถูกต้องคล้องอารมณ์

(พระอภัยมณี: สุนทรภู่)

จากตัวอย่างข้างต้น เป็นนำรูปภาพาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับ ม้า มาใช้กล่าวถึงผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ เพศหญิง ในที่นี้ ม้าที่ใช้ในการรบซึ่งมีคุณสมบัติต่างกันไม่ว่าจะเป็นม้าพยศหรือ

มาเพื่อ แต่ถ้าผู้ที่มีความชัดเจนและชำนาญก็สามารถชี้มาตัวนั้นๆ เพื่อไปออกรบได้ เปรียบได้กับ
ผู้หญิงที่มีคุณสมบัติหรือลีลาในการมีเพศสัมพันธ์ต่างกัน

ข. รูปภาพที่มีความหมายอ้างอิงชื่อเรียกสัตว์ปีก

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาพที่มีความหมายอ้างอิงชื่อเรียกสัตว์ปีก มาใช้
ในเชิงเปรียบเพื่อกล่าวถึงผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ ในวรรณกรรมสมัยที่ 2 เพียงสมัยเดียวเท่านั้น ดัง
ตัวอย่างต่อไปนี้

(24) นางรำภาษามีคลุกคลีเคล้า	เหมือนถ่านเก่าเพลิงพลุ่งลั่นลึงเสียง
เข้าอิงแอบแนบข้างอยู่กลางเตียง	เหมือนนกเอี้ยงเลี้ยงควายตะกายเลน
- (พระอภัยมณี: สุนทรภู่)

คำว่า เอี้ยง หมายถึง ชื่อนกรูปร่างอ้วนป้อมหางสั้น กินแมลงและผลไม้ อยู่รวมกัน
เป็นฝูง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 1397)

จากตัวอย่าง เป็นการนำรูปภาพที่เป็นชื่อเรียกสัตว์ปีก คือคำว่า นกเอี้ยง ที่พยายาม
เกาะอยู่บนหลังควายซึ่งเป็นโคลนเลน มาใช้ในเชิงเปรียบเพื่อบอกถึงผู้ที่มีเพศสัมพันธ์เพศ
หญิง ซึ่งพิจารณาได้จากบริบททางภาษา ได้แก่ นางรำภาษาที่เป็นฝ่ายเข้าไปคลุกคลีและอิงแอบกับ
สามีนั้น เปรียบได้กับนกเอี้ยงที่เกาะอยู่บนหลังควายซึ่งมีขนาดใหญ่กว่า ในที่นี้ นกเอี้ยง จึง
หมายถึง ผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ เพศหญิง

ค. รูปภาพที่มีความหมายอ้างอิงชื่อเรียกสัตว์ที่ไม่มีตัวตนอยู่จริง

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาพที่มีความหมายอ้างอิงชื่อเรียกสัตว์ที่ไม่มี
ตัวตนอยู่จริงในโลก แต่ปรากฏอยู่ในนิยาย ตำนาน หรือความเชื่อ มาใช้ในเชิงเปรียบเพื่อกล่าวถึง
ผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ ในวรรณกรรมสมัยที่ 2 ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(25) <u>ข้างในน้ำดำดั้นไล่ชนเงือก</u>	ลงงาเกลือกเสกกลอกระบอกหู
<u>นคราฆาตผดผองพ่นฟองฟู</u>	เสียงชูชูสายฝนป่นน้ำเค็ม
- (พระอภัยมณี: สุนทรภู่)

คำว่า ข้างในน้ำ คือ ข้างน้ำ หมายถึง สัตว์ในนิยาย มีรูปร่างเหมือนข้าง มีวงและงา
คล้ายข้าง หางเป็นปลา (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 358)

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาพที่มีความหมายอ้างอิงถึงชื่อเรียกสัตว์น้ำชนิดต่างๆ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงอวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ ในวรรณกรรมสมัยที่ 2 ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- (27) เบี่ยงเบี่ยงเสียดสีงูนี้คะนองสาย พิรุณโรยโปรยปรายลงหลายท่า
ชลธีท่วมนองท้องสุธา หมู่มัจฉาแหวกว่ายในสายชล
(รวมเกียรติ: พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย)

คำว่า มัจฉา หมายถึง ปลา (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 850) ในที่นี้เป็นการนำคำว่า มัจฉา ซึ่งหมายถึงปลาที่แสดงกิริยาแหวกว่ายอยู่ในน้ำ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงอวัยวะเพศของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ เพศชาย

ค. รูปภาพที่มีความหมายอ้างอิงถึงชื่อเรียกสัตว์เลื้อยคลาน

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาพที่มีความหมายอ้างอิงถึงชื่อเรียกสัตว์เลื้อยคลาน ซึ่งหมายถึง สัตว์เลื้อยคลานจำพวกที่ผิวหนังมีเกล็ดปกคลุม หายใจด้วยปอด (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 1041) มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงอวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ ในวรรณกรรมสมัยที่ 2 เพียงสมัยเดียวเท่านั้น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- (28) บังเกิดเป็นคลื่นคลั่งฝั่งสมุทร กุมภาผุดผ่าละลอกกลอกกลิ้ง
ฟาดันครันครันดังปึงยิง พยุงฮือฮือกระฟือพัด
(รวมเกียรติ: พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย)

คำว่า กุมภา หมายถึง จระเข้ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 134) สัตว์เลื้อยคลานขนาดใหญ่ อาศัยบริเวณปาริมน้ำ หนังเป็นเกล็ดแข็ง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 290)

จากตัวอย่าง พบรูปภาพที่เป็นชื่อเรียกสัตว์เลื้อยคลาน คือ กุมภา ซึ่งในที่นี้หมายถึง จระเข้ที่กำลังดำผุดผ่าระลอกคลื่นในทะเล มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงอวัยวะเพศของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ เพศชาย

ง. รูปภาพที่มีความหมายอ้างอิงถึงชื่อเรียกสัตว์ที่ไม่มีตัวตนอยู่จริง

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาพที่มีความหมายอ้างอิงชื่อเรียกสัตว์ที่ไม่มีตัวตนอยู่จริงในโลก มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงอวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ ในวรรณกรรมสมัยที่ 2 ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(29) สลบลั่นลมหวนให้ป่วนคลื่น	จะฝ่าฝืนไปไม่รอดก็จอดลู่
มังกรผุดพ่นฟองขึ้นฟองฟู	ต่างร่วมรู้รักประจักษ์ใจ
- (พระอภัยมณี: สุนทรภู่)

จากตัวอย่าง พบรูปภาพที่อ้างอิงชื่อเรียกสัตว์ที่ไม่มีตัวตนอยู่จริง คือคำว่า มังกร หมายถึง สัตว์ในนิยายจีน รูปร่างคล้ายงู แต่มีตีน มีเขา (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 850) ในที่นี้เป็นการนำ มังกร ที่กำลังแสดงกิริยาพ่นฟอง มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงอวัยวะเพศของผู้ชายที่กำลังหลั่งน้ำกามออกมา

(30) นาคราชก็ผาดผุดเกลิง	ลำเร้งฟาดฟุ้งฟองสินธุ์
นองระลอกกระซอกผิงฟุ่มดิน	ด้วยเดชนาคินทร์อันเกรียงไกร
- (อิเหนา: สมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก)

จากตัวอย่าง พบอุปลักษณสัตว์ที่มีรูปภาพที่อ้างอิงชื่อเรียกสัตว์ที่ไม่มีตัวตนอยู่จริง คือคำว่า นาคราช และนาคินทร์ หมายถึง พญางู (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 573) ซึ่งพญางู คือ นาค หมายถึง งูใหญ่มีหงอน เป็นสัตว์ในนิยาย (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 573) ในที่นี้เป็นการนำคำว่า นาคราชและนาคินทร์ ซึ่งหมายถึงพญานาคที่แสดงกิริยาไหลขึ้นมาเหนือพื้นน้ำ แล้วเหวี่ยงตัวจนกระทั่งทำให้แม่น้ำเกิดคลื่น มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงอวัยวะของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ คือ อวัยวะเพศของผู้ชายในขณะที่มีเพศสัมพันธ์

(31) นาคินทรวินทร์ฤทธิคนอง	ฉลอล่องสลิลสาย
หยั่งหยาดวลาหกบรรลวย	ผล็อยลั่นธราดล
- (อุเทนคำฉันท์: พระยาอิศรานุภาพ (อัน))

จากตัวอย่าง เป็นการนำคำว่า นาคินทร์ ซึ่งหมายถึง พญานาค ที่ว่ายไปตามน้ำมาไว้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงอวัยวะของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ คือ อวัยวะเพศของผู้ชายในขณะที่มีเพศสัมพันธ์

3) พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์

อุปลักษณะสัตว์ที่นำมากล่าวถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง การนำรูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมหรือกิจวัตรของสัตว์ชนิดต่างๆ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์

จากการศึกษาข้อมูล พบรูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับกิจวัตรของสัตว์ประเภทต่างๆ ได้แก่ สัตว์บก สัตว์ประเภทแมลงและสัตว์ปีก สัตว์น้ำ สัตว์เลื้อยคลาน และสัตว์ที่ไม่มีตัวตนอยู่จริงในโลก ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

ก. รูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวกับกิจวัตรของสัตว์บก

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวกับกิจวัตรของสัตว์บกมาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ในวรรณกรรมสมัยที่ 2 ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(32) พระกอดเกี่ยวเกลียวกลมประหมประทับ นางค้ำบ้น้องรักสมัครสมาน

ไม่ห่างเหินเพลินเชิงละเลิงละลาน	<u>เหมือนคชสารสู่มอลงขอพิน</u>
<u>ตกเลือดพุ่มชุมแปร้นแล่นเตลิด</u>	<u>ระเห็จระเหิดางวงทะลวงถลัน</u>
<u>ลงทางเงาเขาทิมกระหิมมัน</u>	<u>ขยับยันยาขอระย้อยยืน</u>

(พระอภัยมณี: สุนทรภู่)

จากตัวอย่างเป็นการนำรูปภาพที่แสดงถึงกิริยาอาการของช้าง คือ ข้อความที่ขีดเส้นใต้ซึ่งหมายถึงอาการของช้างขณะที่ถูกควาญช้างใช้ขอพินจนเกิดอาการอาละวาด มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของผู้ชาย ในที่นี้ ข้อความซึ่งแสดงกิริยาของช้างที่ตกใจจนวิ่งเตลิดไปแล้วเองาไล่แทง เปรียบได้กับกิริยาและการกระทำของผู้ชายในการมีเพศสัมพันธ์

ข. รูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวกับกิจวัตรของสัตว์ประเภทแมลงและสัตว์ปีก

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวกับกิจวัตรของสัตว์ประเภทแมลงและสัตว์ปีก มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ในวรรณกรรมสมัยที่ 2 เพียงสมัยเดียวเท่านั้น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(33) โกสุมปทุมมาลัยก็บานแบ่ง

ฝักแฝงบังใบอยู่ใต้ต้น

แมลงผึ้งภุมรินบินบน

คลั่งเกล้าเสาวคนธ์มณฑาทอง

(รามเกียรติ์: พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย)

คำว่า คลั่งเกล้า หมายถึง เกลือกกล้วยอย่างกิริยาที่แมลงภู่คลั่งเกล้าดอกไม้
(ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 228) ในที่นี้ อาการเกลือกกล้วยดอกไม้ของแมลง เปรียบได้กับการ
เคลื่อนไหวหรือการกระทำของผู้ชายในขณะที่มีเพศสัมพันธ์

(34) ภุมรินบินลงประจย้า

กลีบกล้าเกสรคล้ายคลี

ฝนฝอยเซ็นชานปฐพี

ฤดีเกลื่อนกลุ้มด้วยกามา

(ดาหลัง: พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก)

คำว่า บิน หมายถึง ไปในอากาศด้วยกำลังปีกหรือเครื่องยนต์ เป็นต้น
(ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 627)

จากตัวอย่างเป็นการนำคำที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับการแสดงกิริยาอาการของ
ภุมริน ซึ่งหมายถึงแมลงภู่ คือคำว่า บิน มาใช้ในเชิงเปรียบเพื่อหมายถึงพฤติกรรมการมี
เพศสัมพันธ์ของผู้ชาย ในที่นี้ การเคลื่อนที่ไปอากาศของแมลงเพื่อลงมาตอมดอกไม้ เปรียบได้กับ
การเคลื่อนที่หรือการกระทำของผู้ชายในขณะที่มีเพศสัมพันธ์

(35) แมลงภู่รับร่อนมาเค้าขาบ

ละอองอาบต้องติดทุกชุมชน

สองสุขสองเกษมเปรมสกัน

สองกมลสองสวาทประหลาดครัน

(กาگی: เจ้าพระยาพระคลัง(หน))

คำว่า ร่อน หมายถึง กางปีกแผ่ฝ่าไปมาหรือถาลง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น.
929)

จากตัวอย่าง เป็นการนำคำที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับการแสดงกิริยาอาการของ
แมลงภู่ คือคำว่า ร่อน มาใช้ในเชิงเปรียบเพื่อหมายถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ในที่นี้คำว่า
ร่อน ซึ่งแสดงกิริยาการกางปีกแผ่ฝ่าของแมลงภู่มาเพื่อเกล้าละอองดอกไม้ นั่น เปรียบได้กับ
กิริยาการกระทำของผู้ชายในขณะที่มีเพศสัมพันธ์

ค. รูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวกับกิริยาของสัตว์น้ำ

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวกับกิริยาของสัตว์น้ำ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ในวรรณกรรมสมัยที่ 2 ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- (36) เบรียงเบรียงเสียงสุนัขนางสลาย พิรุณโรยโปรยปรายลงหลายท่า
ชลธีท่วมนองท้องสุธา หม่อมจกษาแหวกว่ายในสายชล
(รวมเกียรติ: พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย)

คำว่า แหวกว่าย หมายถึง เคลื่อนไปโดยอาศัยกำลังแขน ขา คืบ หรือหาง แหวกไปในน้ำหรือในอากาศ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 1312)

จากตัวอย่าง เป็นการนำคำที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับการแสดงกิริยาของปลา คือ คำว่า แหวกว่าย ซึ่งในที่นี้หมายถึงการเคลื่อนไปโดยอาศัยกำลังคืบหรือแหวกในไปน้ำ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงพฤติกรรมการเคลื่อนไหวร่างกายของผู้ชายในขณะที่มีเพศสัมพันธ์

- (37) ปลาฉาวพัวสายสมุทรผุดขึ้นล่อง ฟันฟองฟุ้งฟาดง่าฝน
สองสุทเกษมศาสนต์บานกมล อยู่บนที่แท่นแผ่นศิลา
(รวมเกียรติ: พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย)

คำว่า ฟัน หมายถึง ห่อปากเป่าให้สิ่งใดสิ่งหนึ่งในปากออกมาเป็นฝอย หรือการที่มีลักษณะคล้ายคลึงเช่นนั้น (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 755)

คำว่า ฟอง หมายถึง ต่อมน้ำที่ผุดหรือุดขึ้นเป็นรูปโป่งๆ อาจรวมเป็นต่อมเดียวหรือรวมกันเป็นแพก็ได้ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 809)

จากตัวอย่าง เป็นการนำรูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับการแสดงกิริยาของปลาฉาว คือ ฟันฟอง หมายถึง การพ่นน้ำออกมาเป็นฟอง มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ในที่นี้ ฟันฟอง ซึ่งแสดงกิริยาการพ่นน้ำของปลาฉาว เปรียบได้กับกิริยาการหลั่งน้ำกามของผู้ชายในการมีเพศสัมพันธ์

ง. รูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวกับกิริยาของสัตว์เลื้อยคลาน

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวกับกิริยาของสัตว์เลื้อยคลาน มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ในวรรณกรรมสมัยที่ 2 เพียงสมัยเดียวเท่านั้น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(38) อัครจริยบันดาลเดือนพยับ

ช่อมดดับเวหาทวกราตี

ภูงคค์ล่งเล่นโปกขรณี

ผุดพ่นชลธิ์บันเทิงใจ

(พระอภัยมณี: สุนทรภู่)

คำว่า ผุด หมายถึง โผล่ ทะลึ่งหรือสูงเด่นขึ้นมาปรากฏอยู่เหนือพื้นดินพื้นน้ำ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2542, น. 737)

จากตัวอย่างเป็นการนำรูปภาพาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับการแสดงกิริยาของ ภูงคค์ ซึ่งหมายถึง งู คือ ผุดพ่นชลธิ์ หมายถึง โผล่ขึ้นมาพ่นน้ำ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึง พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ในที่นี้ ผุดพ่นชลธิ์ ซึ่งแสดงกิริยาการพ่นน้ำของงู เปรียบได้กับกิริยา การหลั่งน้ำกามของผู้ชายในการมีเพศสัมพันธ์

จ. รูปภาพาที่มีความหมายเกี่ยวกับกิริยาของสัตว์ที่ไม่มีตัวตนอยู่จริงในโลก

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาพาที่มีความหมายเกี่ยวกับกิริยาของสัตว์ที่ไม่มี ตัวตนอยู่จริงในโลก มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ในข้อมูล วรรณกรรมสมัยที่ 2 เพียงสมัยเดียวเท่านั้น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(39) ช้างในน้ำดำดั้นไล่ชนเงือก

ลงงาเกลือกเสกกลอกระบอบกนุ

นาคราชผาดผยองพ่นพองฟู

เสียงซู่ซู่สายฝนปนน้ำเค็ม

(พระอภัยมณี: สุนทรภู่)

จากตัวอย่าง เป็นการนำรูปภาพาที่แสดงถึงกิริยาของสัตว์ที่ไม่มีตัวตนอยู่จริงในโลก ได้แก่ พ่นพองฟู ที่แสดงกิริยาของนาคราช ซึ่งก็คือ พญานาค มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงการ มีเพศสัมพันธ์ ในที่นี้กิริยาการพ่นน้ำจนเป็นพองของพญานาค เปรียบได้กับกิริยาการเคลื่อน น้ำกามของเพศชายในขณะที่มีเพศสัมพันธ์

4.2.1.3 อุปลักษณพีช

อุปลักษณพีช หมายถึง การนำรูปภาพา ได้แก่ คำหรือข้อความที่มีความหมาย เกี่ยวข้องกับพืชในด้านต่างๆ ได้แก่ รูปภาพาที่หมายถึงดอกไม้ และส่วนประกอบของดอกไม้ รวมทั้งรูปภาพาที่แสดงอาการของดอกไม้ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องกับ เรื่องเพศ ดังต่อไปนี้

1) อวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์

อุปลักษณะพืชที่นำมากล่าวถึงอวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ หมายถึง การนำรูปภาพที่หมายถึงดอกไม้ ชื่อเรียกดอกไม้ชนิดต่างๆ ตลอดจนส่วนประกอบของดอกไม้ ได้แก่ กลีบ เกสร และเรณูของดอกไม้ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงอวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์

จากการศึกษาอุปลักษณะพืช พบรูปภาพที่มีความหมายอ้างอิงถึงดอกไม้ ชื่อเรียกดอกไม้ และส่วนประกอบของดอกไม้ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

ก. รูปภาพที่มีความหมายอ้างอิงถึงดอกไม้

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาพที่หมายถึงดอกไม้ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงอวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ ในวรรณกรรมสมัยที่ 2 ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(40) แรกเริ่มๆ รู้รสมัลย์

บัวทองทิพย์ธาร

แลแบ่งผกากำจร

(สุญญคำฉันท์: พระยาอิศรานุภาพ (อัน))

คำว่า ผกา หมายถึง ดอกไม้ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 724)

จากตัวอย่างเป็นการนำคำว่า ผกา ซึ่งหมายถึงดอกไม้อันเป็นส่วนหนึ่งของพรรณไม้ที่มีหน้าที่ทำให้เกิดผลและเมล็ดเพื่อการสืบพันธุ์ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงอวัยวะเพศของผู้หญิงซึ่งเป็นอวัยวะที่ใช้ในการสืบพันธุ์ของผู้หญิง

(41) คลอเคล้นคลึงเกล้าโกมล

คือทินกรกล

ตรเปียดตรบอกระบวาล

(สุญญคำฉันท์: พระยาอิศรานุภาพ (อัน))

คำว่า โกมล ดอกบัว (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 155)

จากตัวอย่างเป็นการนำคำว่า โกมล ซึ่งหมายถึงดอกบัวที่ถูกเคล้นและคลึงเกล้า มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงอวัยวะส่วนหน้าอกของเพศหญิง ซึ่งมีลักษณะคล้ายกับดอกบัว

(42) หยอกเย้าเกล้าคลึงเกี่ยวกระหวัด

ประติพัทธ์กัลวลิ่นหอมหวาน

ภูมรินบินว่อนคั่นนาค

เชยบุษบาบานอรชร

(รามเกียรติ์: พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก)

คำว่า บุษบา หมายถึง ดอกไม้ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 633)

จากตัวอย่างเป็นการนำคำที่หมายถึงดอกไม้ คือคำว่า บุชบาและพะกา มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบหมายถึงอวัยวะเพศของผู้หญิง ในที่นี้ บุชบาและพะกา ซึ่งหมายถึงดอกไม้อันเป็นส่วนหนึ่งของพรรณไม้ที่มีหน้าที่ทำให้เกิดผลและเมล็ดเพื่อการสืบพันธุ์นั้น เปรียบได้กับอวัยวะเพศของผู้หญิงซึ่งเป็นอวัยวะที่ใช้ในการสืบพันธุ์ของผู้หญิงเช่นกัน

- (43) พอสบเชิงเรีงรีนชูขึ้นแซม
มณฑาทิพย์กลีบหุ้มเป็นพุ่มพวง

ต่างยืมแยมหย่อนตามไม้ห้ามหวง
ขยายดวงเด่นกระจ่างเมื่อกลางวัน
- (พระอภัยมณี: สุนทรภู่)

คำว่า มณฑาทิพย์ ในที่นี้คือ มณฑา หมายถึง ไม้พุ่มที่มีใบใหญ่ ดอกสีเหลืองนวล กลิ่นหอม (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 830) จากตัวอย่าง มณฑาทิพย์ หมายถึงดอกมณฑาซึ่งมีกลิ่นหอมดึงดูดให้แมลงมาตอมเพื่อให้เกิดการสืบพันธุ์เพื่อเกิดผลหรือเมล็ดต่อไป เปรียบได้กับอวัยวะเพศของผู้หญิงซึ่งเป็นส่วนที่ดึงดูดให้ผู้ชายเช่นกัน

ข. รูปภาษาที่มีความหมายอ้างอิงถึงส่วนประกอบของดอกไม้

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวกับส่วนประกอบของดอกไม้ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบหมายถึงอวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ ในวรรณกรรมสมัยที่ 2 ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- (44) ภูมเรศร่อนเกล้าเสาวรส
เกษมสุขสองกระษัตริย์สัมผัสพาน

เกสรสดสุดถนอมก็หอมหวาน
ฤดีดาลแด่ดินในวิญญา
- (โคบุตร: สุนทรภู่)

คำว่า เกสร หมายถึง ส่วนในของดอกไม้โดยมากเป็นเส้นๆ หรือส่วนสืบพันธุ์ของดอกไม้ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 144) ในที่นี้ เกสร ซึ่งเป็นส่วนสืบพันธุ์ของดอกไม้ เปรียบได้กับอวัยวะเพศ ซึ่งเป็นอวัยวะในการสืบพันธุ์ของผู้หญิง

- (45) ภมรมะเกล้าชาวเรือนวล
เสร็จแล้วกรายกรลีลา

สองลำราญชานหวานหรรษา
ไปหานางจันทมาลี
- (อุณรุท: พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย)

คำว่า เรณู หมายถึง ละอองเกสร หรือผงเหลืองที่มีอยู่ในดอกไม้ ติดอยู่กับก้านเกสร (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 966) ในที่นี้ เรณู คือละอองที่ติดอยู่กับก้านเกสรซึ่งเป็นส่วนสืบพันธุ์ของดอกไม้ที่แมลงมาคลุกเคล้า เปรียบได้กับน้ำหล่อลื่นของอวัยวะเพศหญิงในขณะที่มีเพศสัมพันธ์

(46) เพื่อฟังเรณูร่ายแรง

ทราบชื่นชูแรง

ล่องแลอากำจร

(พระสุณคำฉันท์: พระยาอิศรานุภาพ (อัน))

คำว่า เรณู หมายถึง ละอองเกสร หรือผงเหลืองที่มีอยู่ในดอกไม้ ติดอยู่กับก้านเกสร (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 966) ในที่นี้ เรณู คือละอองที่ติดอยู่กับก้านเกสรซึ่งเป็นส่วนสืบพันธุ์ของดอกไม้ เปรียบได้กับน้ำหล่อลื่นของอวัยวะเพศหญิงในขณะที่มีเพศสัมพันธ์

2) พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์

อุปลักษณะพืชที่นำมากล่าวถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง การนำรูปภาพภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับลักษณะและอาการของดอกไม้ มาใช้ในเชิงเปรียบเพื่อกล่าวถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์

จากการศึกษาข้อมูล พบรูปภาพภาษาที่แสดงลักษณะและอาการของดอกไม้ มาใช้ในเชิงเปรียบเพื่อบอกถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ในวรรณกรรมสมัยที่ 2 ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(47) ทั้งดวงดอกจิมพลีก็ตูมกลัด

ครั้นฝนขัดเขยแหม่แย้มขยาย

เลิกบานก้านกลีบขจรขยาย

กลืนลำพายรีนรลเสาวคนธ์

(กาเกี: เจ้าพระยาพระคลัง(หน))

คำว่า แย้ม หมายถึง เผยอ คลี่ บานแต่น้อยๆ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 917)

คำว่า ขยาย หมายถึง แผ่กว้างออกไป (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 167)

คำว่า บาน หมายถึง เผยออก คลี่ออก ขยายออก (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น.

622)

จากตัวอย่าง เป็นการนำรูปภาพที่แสดงอาการของดอกไม้ ได้แก่ แย้ม ขยาย และ บาน มาใช้ในเชิงเปรียบเพื่อกล่าวถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของผู้หญิง ในที่นี้ อาการของ

ดอกไม้ในลักษณะที่คล้ายหรือคล้ายคลึงกับ เปรียบได้กับลักษณะของอวัยวะเพศหญิงในขณะที่มีเพศสัมพันธ์

(48) โกสุเมกเสธรอันตุม

ก็จำชุมลของฝน

แย้มขยายจํารายสุเสาวคนธ์

พิณกาษระการงาม

(อุเทนคำฉันท์: พระยาอิศรานุภาพ (อัน))

จากตัวอย่าง พบรูปภาพที่แสดงลักษณะของดอกไม้ คือคำว่า ตุม หมายถึง ไม่บาน ยังไม่บาน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 473) ในที่นี้เป็นการนำรูปภาพที่แสดงลักษณะของดอกไม้ คือ ตุม ซึ่งหมายถึงดอกไม้ที่ยังไม่บาน มาใช้เพื่อเปรียบเทียบหมายถึงลักษณะของอวัยวะเพศของผู้หญิงก่อนที่พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์จะถึงจุดสิ้นสุด และรูปภาพที่แสดงอาการของดอกไม้ คือ แย้มขยาย ซึ่งหมายถึง อาการของดอกไม้ในลักษณะที่คล้ายหรือคล้ายคลึงออกนั้น เปรียบได้กับลักษณะของอวัยวะเพศหญิงในขณะที่มีเพศสัมพันธ์

4.2.2 อุปลักษณสิ่งไม่มีชีวิต

อุปลักษณสิ่งไม่มีชีวิต หมายถึง การนำรูปภาพ ได้แก่ คำหรือข้อความที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับสิ่งไม่มีชีวิตประเภทต่างๆ มาใช้กล่าวถึงประเด็นที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ จากการศึกษาข้อมูลผู้วิจัยพบอุปลักษณสิ่งมีชีวิตที่ใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงเรื่องเพศ ได้แก่ อุปลักษณสิ่งประติษฐ์ และอุปลักษณอาหาร ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

4.2.2.1 อุปลักษณสิ่งประติษฐ์

อุปลักษณสิ่งประติษฐ์ หมายถึง การนำรูปภาพ ได้แก่ คำหรือข้อความที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับชื่อเรียกสิ่งประติษฐ์หรือวัตถุที่มนุษย์สร้างขึ้น มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงเรื่องเพศ จากข้อมูลพบว่าการนำรูปภาพที่เกี่ยวข้องกับสิ่งประติษฐ์ มากกล่าวถึงประเด็นที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ ดังต่อไปนี้

1) ผู้ที่มีเพศสัมพันธ์

อุปลักษณสิ่งประติษฐ์ที่นำมากล่าวถึงผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ หมายถึง การนำรูปภาพ ได้แก่ คำหรือข้อความที่อ้างถึงชื่อเรียกสิ่งประติษฐ์ชนิดต่างๆ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงผู้ที่มีเพศสัมพันธ์

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาษาที่มีความหมายอ้างอิงถึงชื่อเรียกสิ่งประดิษฐ์ ในวรรณกรรมสมัยที่ 2 เท่านั้น ซึ่งเป็นการนำชื่อว้าวชนิดต่างๆ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ ได้แก่คำว่า กุลา ปักเป้า และว้าวปักเป้า ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(49) เกิด <u>กุลา</u> คว้าว้าว <u>ปักเป้า</u> ติด	กระแะชิดซากกบกระทบเหนียง
<u>กุลา</u> ส่ายย้ายหนีตีแก้เอียง	<u>ปักเป้า</u> เหวี่ยงยกแผลกระแะชิด
<u>กุลา</u> โคลงไม่สู้คล่องกระพ่องกระแพรง	<u>ปักเป้า</u> แทงแต่ละที่ไม่มีผิด
จะแก้ไขก็ไม่หลุดสุดความคิด	ประกบติดตกลางลงกลางดิน

(พระอภัยมณี: สุนทรภู่)

คำว่า กุลา หมายถึง ชื่อว้าวชนิดหนึ่ง มีรูปร่าง 5 แฉก หัวแหลม (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 135)

คำว่า ปักเป้า หมายถึง ชื่อว้าวชนิดหนึ่งมีหางยาว (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 685)

จากตัวอย่าง เป็นการนำรูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับสิ่งประดิษฐ์ คือ ว้าว ได้แก่คำว่า กุลา ปักเป้า และว้าวปักเป้า มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ เมื่อพิจารณาจากรูปภาษาที่ใช้เพื่อแสดงอาการของว้าวแต่ละชนิด จะเห็นได้ว่าว้าวปักเป้านั้นเป็นฝ่ายกระทำ ซึ่งพบคำที่แสดงอาการของว้าวคือ แทะ ดังนั้นว้าวปักเป้าจึงเปรียบได้กับผู้ชายที่แสดงกิริยาอาการในขณะมีเพศสัมพันธ์ ส่วนว้าวจุฬาซึ่งเป็นฝ่ายรับการกระทำของว้าวปักเป้า ใช้เปรียบถึงผู้ที่มีความสัมพันธ์เพศ เพศหญิง

2) พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์

อุปลักษณะสิ่งประดิษฐ์ที่นำมากล่าวถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง การนำรูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับกิริยาอาการของสิ่งประดิษฐ์ชนิดต่างๆ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับอาการของสิ่งประดิษฐ์ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงการมีเพศสัมพันธ์ ในวรรณกรรมสมัยที่ 2 เท่านั้น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(50) เกิด <u>กุลา</u> คว้าว้าว <u>ปักเป้า</u> ติด	กระแะชิดซากกบกระทบเหนียง

กุลาสายย้ายหนีดีแก้เอียง ปักเป้าเหวี่ยงยักแผลกระแะขีด

กุลาโคลงไม่สู้คล้องกระพ่องกระพรั่ง ปักเป้าแทงแต่ละทีไม่มีผิด

จะแก้ไขก็ไม่หลุดสุดความคิด ประกบติดตลกผางลงกลางดิน

(พระอภัยมณี: สุนทรภู่)

จากตัวอย่าง จะเห็นได้ว่าการนำรูปภาษาที่แสดงถึงกริยาของว่าวมาใช้เพื่อกล่าวถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ได้แก่คำว่า สาย หมายถึง ย้ายไปมา เช่น ว่าวสาย (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 1181) และคำว่า ตก หมายถึง กริยาที่ลดลงสู่ระดับต่ำในอาการอย่างพลัดลงหล่นลง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 420) ในการเล่นว่าวนั้นทั้งผู้เล่นว่าวจุฬาและปักเป้าต่างก็พยายามทำให้อีกว่าวของอีกฝ่ายตกลงมาเพื่อที่จะได้เป็นผู้ชนะ ในที่นี้ รูปภาษาที่แสดงอาการของว่าวปักเป้าที่พยายามประชิดเพื่อทำให้ว่าวจุฬาลงตกลงมา เปรียบได้กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของผู้ชาย ส่วนรูปภาษาที่แสดงอาการของว่าวจุฬาที่พยายามหนีเปรียบได้กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของผู้หญิง

(51) ด้วยรวดเร็วเปลวไฟประลัยวาค

เหมือนขึ้นปากนกหินใส่ดินหู

พลันจับสับไกไฟพลุ

เสียงพลุฟุ้งพุ่มดังตูมตึง

(พระอภัยมณี: สุนทรภู่)

จากตัวอย่างเป็นการนำรูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับกริยาการยิงปืน คือ การขึ้นปากนก ซึ่งเป็นหินสำหรับใช้นกสับให้เป็นประกาย (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 692) และการลั่นไกซึ่งมีประกายไฟพุ่งออกมาจากปากกระบอกปืนทันทีด้วยความรวดเร็ว เปรียบได้กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงที่ถึงจุดสิ้นสุดอย่างรวดเร็ว

4.2.2.2 อุปลักษณะอาหาร

อุปลักษณะอาหาร หมายถึง การนำรูปภาษา ได้แก่ คำหรือข้อความที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับอาหาร คือ รสชาติและลักษณะของอาหาร มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงเรื่องเพศ จากการศึกษพบการนำรูปภาษาที่เกี่ยวข้องกับอาหาร มากล่าวถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ดังต่อไปนี้

จากการศึกษาข้อมูล พบว่ามีการนำรูปภาษาที่เกี่ยวข้องกับรสชาติและลักษณะของอาหาร มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ ในวรรณกรรมสมัยที่ 2 เท่านั้น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- (52) อัจฉรย์บันดาลอยู่บ่อยบ่อย รสอร่อยมิได้จืดให้ชืดแซ่
พิรุณร่วงดวงไฉจันเต็มแล้ว รักกันคุ้มแกไม่แซ่เชื่อน

(ไกรทอง: พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย)

คำว่า รส หมายถึง สิ่งที่ได้ด้วยลิ้น (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 927)

คำว่า อร่อย หมายถึง มีรสดี (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 1336)

คำว่า จืด หมายถึง มีรสไม่เค็มไม่เปรี้ยวเป็นต้น (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 315)

คำว่า ชืด หมายถึง จืด หมดรสชาติ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 366)

จากตัวอย่าง เป็นการนำรูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับรสชาติอาหาร ได้แก่ รส อร่อย จืด และชืด มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ ในที่นี้ รสชาติของอาหารที่อร่อยและไม่จืดชืด เปรียบได้กับความรู้สึกที่สุขสมซึ่งเกิดจากการมีเพศสัมพันธ์

- (53) ได้เขยน้องสองผมสมกับที่ ไม่มีที่ตำหนิกะทิสด
พलगอดเกี่ยวเกลียวกลมกริมยรัศ เหมือนแม่มดเจ้าเข้าเมาสุรา

(อภัยนุราช: สุนทรภู่)

คำว่า กะทิ หมายถึง น้ำที่คั้นออกจากมะพร้าวขูดโดยเจือน้ำบ้างเล็กน้อย (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 93)

คำว่า สด หมายถึง ใหม่ ใสแก่ลักษณะของสิ่งต่างๆ ที่ได้มาหรือผลิตขึ้นใหม่ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 1114)

จากตัวอย่าง พบรูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับรสชาติอาหารและลักษณะของอาหาร ได้แก่ กะทิสด ในที่นี้ กะทิ ถือเป็นส่วนประกอบสำคัญอย่างหนึ่งในการทำอาหารไทย ซึ่งกะทิที่มีความสดใหม่นี้ย่อมมีรสชาติอร่อยหอมมัน เปรียบได้กับความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับการร่วมเพศซึ่งเป็นองค์ประกอบของการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งหมายถึงความรู้สึกมีความสุขและรู้สึกประทับใจ

4.2.3 อุปลักษณธรรมชาติ

อุปลักษณธรรมชาติ หมายถึง การนำรูปภาพ ได้แก่ คำหรือข้อความที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับธรรมชาติที่มีอยู่บนโลก ได้แก่ ปราภฏการณธรรมชาติ สภาภูมิศาสตร์ ดาราศาสตร์

และวัตถุที่ได้จากธรรมชาติ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศดังต่อไปนี้

1) ผู้ที่มีเพศสัมพันธ์

อุปลักษณธรรมชาติที่นำมากล่าวถึงผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ หมายถึง การนำรูปภาพาษาได้แก่ คำหรือข้อความที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์ธรรมชาติ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงผู้ที่มีเพศสัมพันธ์

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาพาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์ธรรมชาติที่ผิดปกติ คือ จันทรูปราคา มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ ในวรรณกรรมสมัยที่ 2 เพียงสมัยเดียวเท่านั้น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(54) ดั่งนครัดดวงแก้วประคองกอด
ดั่งราหูจับพระจันทร์	พระหัตถ์สอดพุ่มพวงดวงสมร
ประชากรก็ประโคมระฆังดัง
(โคบุตร: สุนทรภู่)
(55) ว่าพลางทางประจลงปลงจิต
ต่างเขยขึ้นรืนรสถภิรมยา	เนื้อสนิทแนบกันกระสันหา
ดั่งราหูจับพระจันทร์
(กาเกี: เจ้าพระยาพระคลัง(หน))

คำว่า ราหู หมายถึง อสุรตนหนึ่งมีตัวขาดครึ่งท่อน เชื่อกันว่าเมื่อเวลามีสุริยคราสหรือจันทรคราสเป็นเพราะดวงอาทิตย์หรือดวงจันทร์ถูกราหูอมเอาไว้ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 955) ส่วนคำว่า พระจันทร์ และพระจันทร์ หมายถึง ดวงจันทร์

จากตัวอย่าง พบรูปภาพาษาที่กล่าวถึงปรากฏการณ์จันทรุปราคา ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อดวงอาทิตย์ โลก และดวงจันทร์โคจรมาอยู่ในแนวเดียวกัน ทำให้เงาของโลกตกลงบนดวงจันทร์บางส่วนหรือทั้งหมด (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 301) ในที่นี้ การที่ราหูเข้าไปจับดวงจันทร์ไว้ซึ่งเป็นสาเหตุทำให้เกิดปรากฏการณ์ที่ผิดปกติ ราหู จึงเปรียบได้กับผู้ชาย และดวงจันทร์ เปรียบได้กับผู้หญิง

2) อวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์

อุปลักษณธรรมชาติที่นำมากล่าวถึงอวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ หมายถึง การนำรูปภาพาษาที่มีความหมายเกี่ยวกับสภาพภูมิศาสตร์ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงอวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาษาที่มีความหมายอ้างอิงชื่อเรียกสภาพภูมิศาสตร์ ได้แก่ แหล่งน้ำ และถ้ำ มาใช้เปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงอวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ในวรรณกรรมสมัยที่ 2 ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(56) ดูจสรสสระแก้วเก

สรทิพย์สโรชา

ในตรีทิวังปรา

กฏิกาญจยงยล

(สุณุดำฉันท์: พระยาอิศรานภาพ (อัน))

จากตัวอย่าง เป็นการนำคำที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับแหล่งน้ำ คือ สระ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบหมายถึงอวัยวะเพศของผู้หญิง โดยพิจารณาได้จากคำที่มาปรากฏร่วมกับคำว่า สระ คือคำว่า แก้ว ซึ่งเป็นคำที่มักนำมากล่าวถึงผู้หญิง ดังนั้น สระแก้ว จึงหมายถึง อวัยวะเพศของผู้หญิง นอกจากนี้ สระ ซึ่งหมายถึงแอ่งน้ำขนาดใหญ่ เปรียบได้กับอวัยวะเพศของผู้หญิงที่ค้อมมีบริเวณให้อีกสิ่งหนึ่งเคลื่อนไหวภายในได้

(57) เรือไหนล้าแล่นล่องเข้าคลองน้อย

ฝนปรอยฟ้าลั่นสนั่นเลื่อน

ได้ก้งหลงพายีศรีระเชือน

เบือนเข้าติดดินแตกกับตอ

(ขุนช้างขุนแผน: พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย)

คำว่า คลอง หมายถึง ทางน้ำหรือลำน้ำที่เกิดขึ้นเองหรือขุดเชื่อมกับแม่น้ำหรือทะเล (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 226) ในที่นี้เป็นการนำคำที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับแหล่งน้ำ คือ คลอง ซึ่งเป็นลำน้ำที่มีบริเวณให้เรือวิ่งแล่นเข้ามาได้นั้น เปรียบได้กับอวัยวะเพศของผู้หญิงซึ่งมีบริเวณให้อวัยวะเพศของผู้ชายเคลื่อนที่เข้ามาได้

3) พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์

อุปลักษณธรรมชาติที่นำมากล่าวถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง การนำรูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์ธรรมชาติ อาการของสภาพภูมิศาสตร์และวัตถุธรรมชาติ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์

ก. รูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์ธรรมชาติ

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์ธรรมชาติ ได้แก่ ฝนตกและน้ำค้าง มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ในวรรณกรรมสมัยที่ 2 ดังต่อไปนี้

- (58) พระพิรุณก็ทิ้งชู่ซ่า
 ดังได้เสวยสวรงค์ชั้นตริงไตร

พรอยพรำบานจิตพิสมัย
 งวยงงหลงไหลทั้งสองรา

(ดาหลัง: พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก)

- (59) เมฆลาล่อมณีกาล
 ฝนก็ชกเชิงส้า

อสุรโกรธ
 ทั่วท้องธรณี ฯ

(ลิลิตพระศรีวิชัยชาดก: เจ้าพระยาพระคลัง (หน))

จากตัวอย่าง เป็นการนำรูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์ธรรมชาติ ได้แก่ ทิ้งชู่ซ่า และ ชกเชิงส้า ซึ่งแสดงถึงอาการของฝนตกมาไว้ในเชิงเปรียบเพื่อกล่าวถึงการมีเพศสัมพันธ์ ในที่นี้ ฝนตกซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่มีน้ำเป็นเม็ดๆ ตกลงมาจากเมฆนั้น เปรียบได้กับพฤติกรรมมีเพศสัมพันธ์ คือกิริยาการหลั่งน้ำกามของเพศชาย

- (60) เกษมสุขอัศจรรยกั**บันดาล**
 น้ำค่างหยัดหยดย้อยประปรอยบริบ

เสียงสะท้านอสนีคะนองครวญ
 อาบละอองต้องทิพพุ่มสงวน

(โคบุตร: สุนทรภู่)

จากตัวอย่าง เป็นการนำรูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์ธรรมชาติ ซึ่งแสดงถึงอาการของน้ำค่าง มาใช้ในเชิงเปรียบเพื่อกล่าวถึงการมีเพศสัมพันธ์ ในที่นี้ อาการของน้ำค่าง ที่หยาดลงมานบนดอกไม้ เปรียบได้กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ คือกิริยาการเคลื่อนน้ำกามของเพศชาย

- (61) ประเดี๋ยวลดฝนตกลงชู่ชู่
 ถ้อยทีภิรมย์โสมนัส

ท่อมคูขอบวังทั้งจังหวัด
 ตามกำหนดเสนหาอาวรณ์

(รามเกียรติ์: พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย)

จากการศึกษาข้อมูล พบคำว่า ท่อม ซึ่งหมายถึง ไหลบัก ป่า หรือแอ่งที่น้ำจนล้นพื้นที่ หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 505) จากตัวอย่าง เป็นการนำอุปลักษณะที่มีความหมายเกี่ยวกับปรากฏการณ์ฝนตกซึ่งเกี่ยวเนื่องกับปรากฏการณ์หรือสิ่งอื่นๆ มาใช้ในเชิงเปรียบเพื่อกล่าวถึงการมีเพศสัมพันธ์ ในที่นี้ ปรากฏการณ์ฝนตกที่ทำให้เกิดน้ำท่วม เปรียบได้กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ คือกิริยาการหลั่งน้ำกามของเพศชาย

- (62) ฝนฝอยพรอยพรำซ้ำซ้ำซ้ำ

เย็นทุกภูษาชาติชุ่มชื้น

ชลาลันหันท่อมฟ่างพื้น

สองสมภิมยรีนฤาดี

(รามเกียรติ์: พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย)

คำว่า สาด หมายถึง ชัดหรือกระเซ็นเข้ามา (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 1173)

คำว่า รุกขชาติ หมายถึง ต้นไม้ หน่อไม้ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 959)

จากตัวอย่าง เป็นการนำอุปลักษณะที่มีความหมายเกี่ยวกับปรากฏการณ์ฝนตกซึ่งเกี่ยวเนื่องกับปรากฏการณ์หรือสิ่งอื่นๆ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงการมีเพศสัมพันธ์ ในที่นี้ปรากฏการณ์ที่ฝนตกชดกระเซ็นทำให้พรรณไม้ชุ่มชื้นเปรียบได้กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ คือกิริยาการหลั่งน้ำกามของเพศชาย ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อถึงจุดสิ้นสุดในการมีเพศสัมพันธ์และทำให้เกิดความรู้สึกสุขสมขึ้น

ข. รูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับสภาพภูมิศาสตร์และวัฒนธรรมชาติ

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับสภาพภูมิศาสตร์ คือ ภูเขา ถ้ำ แผ่นดิน รวมทั้งวัฒนธรรมชาติ คือ หิน มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ในวรรณกรรมสมัยที่ 2 ดังต่อไปนี้

(63) พลาหกเทวบุตรก็ผลดฟุ้ง

เป็นฝนฟุ้งฟ้าแดงดังแสงเสน

ขรินทรอิลิธก็อ่อนเอน

ยอดระเนนแนบน้ำแทบทำลาย

(พระอภัยมณี: สุนทรภู่)

จากตัวอย่าง ขรินทร หมายถึง ภูเขา ในที่นี้เป็นการนำรูปภาษาที่แสดงถึงปรากฏการณ์ที่ผิดปกติ คือ อาการพังทลายของภูเขาที่เป็นผลมาจากปรากฏการณ์ฝนตก มาใช้กล่าวถึงจุดสิ้นสุดของการมีเพศสัมพันธ์ของผู้ชาย คือเมื่อมีการหลั่งน้ำกาม อวัยวะเพศชายจึงอ่อนตัวลง

4) อารมณ์หรือความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์

อุปลักษณะธรรมชาติที่นำมากล่าวถึงอารมณ์หรือความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง การนำรูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์ธรรมชาติ อาการของสภาพภูมิศาสตร์ อาการของดาราศาสตร์ และอาการของวัฒนธรรมชาติ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงอารมณ์หรือความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์

ก. รูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์ธรรมชาติ

จากการศึกษาข้อมูล พบว่ามีการนำรูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์ธรรมชาติ คือ ลม เมฆ ฟัวร้อง ฟัวแลบ และฟัวผ่า มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงอารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ ผลการศึกษาพบอุปลักษณะธรรมชาติที่หมายถึงปรากฏการณ์ธรรมชาติในวรรณกรรมสมัยที่ 2 ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(64) ว่าพลางคลั่งเกล้าเกล้าโลม

ร่วมภิรมย์ชมโฉมนางมัจฉา

อัศจรรย์บันดาลในคงคา

เกิดพายุพัดกล้าสลาดัน

(รวมเกียรติ: พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย)

คำว่า พายุ หมายถึง ลมแรง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 784)

คำว่า สลาดัน หมายถึง ลมพายุที่มีกำลังแรง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 1139)

จากตัวอย่าง เป็นการนำรูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับลมมาใช้ในการเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงอารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ ในที่นี้ พายุ และสลาดัน หมายถึงลมหรือพายุที่มีกำลังแรงซึ่งก่อให้เกิดความปั่นป่วนหรือโกลาหล เปรียบได้กับความรุนแรงของอารมณ์ใคร่ที่ส่งผลให้ผู้ที่มีเพศสัมพันธ์เกิดความรู้สึกปั่นป่วน

(65) อัศจรรย์ลั่นลิกกีกก้อง

ฟัวร้องครั่นครั่นดังป็นใหญ่

เกิดพายุโยบยวบสวบสวบไป

หลังคาพาไลแทบเปิดเปิง

(ลักษณะวงศ์: สุนทรภู่)

จากตัวอย่าง เป็นการนำรูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับลมซึ่งมีผลกระทบต่อสิ่งอื่น มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงอารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ ในที่นี้ ปรากฏการณ์ที่ลมพัดแรงจนทำให้หลังคาเกือบพัง เปรียบได้กับอารมณ์ที่เกิดขึ้นจากการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งส่งผลให้ผู้ที่มีเพศสัมพันธ์นั้นเกิดความปั่นป่วนอย่างรุนแรงทั้งทางร่างกายและจิตใจ

(66) ภูมเรศคลั่งเกล้าเกสร

แซกซอนฟอนพันนุปผา

เบิกบานทวนแสงสุริยา

เมฆาซอ่มอนธการ

(อิเหนา: พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย)

คำว่า เมฆา ในที่นี้หมายถึง เมฆ จากตัวอย่างเป็นการนำ เมฆ ซึ่งส่งผลให้ท้องฟ้าเกิดความมืดครึ้ม มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อบอกถึงอารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งส่งผลให้ผู้ที่มีเพศสัมพันธ์เกิดความปั่นป่วนและความวุ่นวายทั้งทางร่างกายและจิตใจ

- (67) เมฆหมอกตระหลบลกบลกลุ่ม มัวมนมืดคลุ้มชุ่มอับ
บดบังดาวเดือนเลื่อนลับ เป็นพายุกยับโถมบม

(อิเหนา: พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย)

จากตัวอย่าง เป็นการนำรูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับเมฆซึ่งมีความสัมพันธ์กับธรรมชาติประเภทอื่นๆ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงอารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ ในที่นี้ ปรากฏการณ์ที่เมฆมืดครึ้มซึ่งบดบังดาวและดวงจันทร์จนมองไม่เห็น เปรียบได้กับอารมณ์ใคร่อันแปรปรวนรัญจวนที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์

- (68) ชมนेत्रเกศแก้วแล้วรับขวัญ เขมณฑาสวรรค์หอมหวาน
พยับคลุ้มชุ่มอนธการ ฟ้าล้นบันดาลคำรณ

(รามเกียรติ์: พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก)

คำว่า ฟ้าล้น หมายถึง ปรากฏการณ์ ฟ้าร้อง จากตัวอย่างเป็นการนำรูปภาพที่หมายถึงฟ้าร้อง ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติที่รุนแรงและสงเสียงดัง มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบ หมายถึงอารมณ์ทางเพศที่ปั่นป่วนและรุนแรงซึ่งเกิดขึ้นในขณะที่มีเพศสัมพันธ์

- (69) เหมือนเกิดพายุกล้ำมาเป็นคลื่น ครื้นครื้นฟ้าร้องก้องสนั่น
พอฟ้าแลบแปลบเปรี้ยงลงทันควัน สะเทือนลั่นดินฟ้าจลาจล

(ขุนช้างขุนแผน: พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย)

คำว่า ฟ้าแลบ หมายถึง แสงที่เกิดขึ้นในท้องฟ้าลักษณะเป็นเส้นหรือแผ่น (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 812) จากตัวอย่างเป็นการนำปรากฏการณ์ฟ้าแลบ ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติที่มีความรุนแรงและแสดงถึงความโกลาหลของท้องฟ้า มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อหมายถึงอารมณ์ทางเพศที่ปั่นป่วนและรุนแรงซึ่งเกิดขึ้นในขณะที่มีเพศสัมพันธ์

- (70) อัศจรรย์บันดาลไหวหวาด อสนีกำปนาทคะนองสาย
เปรี้ยงเปรี้ยงเสียงสนั่นลั่นแลบพราย พระพิรุณโปรยปรายอายละออง

(อิเหนา: พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย)

จากตัวอย่าง เป็นการนำรูปภาพที่แสดงถึงเสียงซึ่งเกิดขึ้นจากปรากฏการณ์ฟ้าผ่า คือ ข้อความที่ขีดเส้นใต้ เปรี้ยงเปรี้ยง ซึ่งคำว่า เปรี้ยง หมายถึง เสียงดังลั่นอย่างเสียงของฟ้าผ่า (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 710) ในที่นี้เป็นการนำรูปภาพที่มีความเกี่ยวข้องกับอาการของ

ปรากฏการณ์ดังกล่าว คือ เสียงที่เกิดขึ้นจากปรากฏการณ์ฟ้าผ่า ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติที่มีแสดงถึงความโกลาหล และมีความรุนแรงจนสามารถก่อให้เกิดอันตรายต่อสิ่งอื่นๆ ได้ มาใช้ในเชิงเปรียบเพื่อหมายถึงอารมณ์ทางเพศที่ปั่นป่วนและรุนแรงซึ่งเกิดขึ้นในขณะที่มีเพศสัมพันธ์

(71) เมขลา ล่อแก้วแว่วสว่าง อสุรขว้างขวานเปรี้ยงเสียงประหาร
ทั้งฝนฟ้าอาเพศไซ้เทศกาล กัดกษานเข็นชาลงหน้าแล้ง

(อิเหนา: พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย)

คำว่า เมขลา หมายถึง ชื่อนางเทพธิดาประจำสมุทร (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 871) และคำว่า อสุร ในที่นี้คือ รามสูร หมายถึง ชื่อยักษ์ตนหนึ่งตามเทพนิยายของอินเดีย เชื่อกันว่าเสียงฟ้าร้องเป็นเสียงของรามสูรขว้างขวาน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 953)

จากตัวอย่าง พบรูปภาษาที่แสดงกิริยาของนางเมขลา คือ ล่อแก้วแว่วสว่าง หมายถึง การหลอกล่อดวงแก้วให้เกิดแสงแว่ววาว และรูปภาษาที่แสดงกิริยาของรามสูร คือ ขว้างขวานเปรี้ยงเสียงประหาร หมายถึง การขว้างขวานทำให้เกิดเสียงดังขึ้น ในที่นี้เป็นการนำรูปภาษาที่แสดงกิริยาของนางเมขลาและรามสูรที่เชื่อกันว่าการหลอกล่อดวงแก้วของนางเมขลาทำให้เกิดปรากฏการณ์ฟ้าแลบ และการขว้างขวานของรามสูรทำให้เกิดปรากฏการณ์ฟ้าผ่า ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติที่มีแสดงถึงความโกลาหล และมีความรุนแรงจนสามารถก่อให้เกิดอันตรายต่อสิ่งอื่นๆ ได้ มาใช้ในเชิงเปรียบเพื่อหมายถึงอารมณ์ทางเพศที่ปั่นป่วนและรุนแรงซึ่งเกิดขึ้นในขณะที่มีเพศสัมพันธ์

จากการพิจารณารูปภาษาที่เป็นอุปลักษณธรรมชาติซึ่งมีความหมายเกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์ธรรมชาติจากตัวอย่างข้างต้น จะเห็นได้ว่าเป็นการนำรูปภาษาที่มีความหมายถึงปรากฏการณ์ลม และปรากฏการณ์ที่ลมส่งผลต่อปรากฏการณ์ธรรมชาติหรือสิ่งอื่นๆ รวมทั้งรูปภาษาที่มีความหมายถึงเมฆ และปรากฏการณ์ที่เมฆส่งผลต่อปรากฏการณ์ธรรมชาติและดาราศาสตร์ มาใช้ในเชิงเปรียบเพื่อหมายถึงอารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งส่งผลให้ผู้ที่มีเพศสัมพันธ์เกิดความปั่นป่วนและความวุ่นวายทั้งทางร่างกายและจิตใจ

นอกจากนี้ รูปภาษาที่เป็นอุปลักษณธรรมชาติซึ่งมีความหมายเกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์ฟ้าร้อง ฟ้าแลบ และฟ้าผ่า แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างปรากฏการณ์ดังกล่าวและอารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ได้ว่า ปรากฏการณ์ฟ้าร้อง ฟ้าแลบ และฟ้าผ่าซึ่งเป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติที่มีความรุนแรง ส่งเสียงดัง รวมทั้งแสดงถึงความโกลาหล

ของท้องฟ้า และก่อให้เกิดอันตรายต่อสิ่งอื่นๆ บนโลก มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อหมายถึงอารมณ์ทางเพศที่ปั่นป่วนและรุนแรงซึ่งเกิดขึ้นในขณะที่มีเพศสัมพันธ์

ข. รูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับสภาพภูมิศาสตร์

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับสภาพภูมิศาสตร์ คือ ความปั่นป่วนของแหล่งน้ำ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงอารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ ผลการศึกษาข้อมูลพบอุปลักษณะธรรมชาติที่หมายถึงสภาพภูมิศาสตร์ในวรรณกรรมสมัยที่ 2 ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(72) เข้าชอกใช้ในกลีบสุภาษิต
ฟ้าร้องก้องลั่นอิงอล

ก็ซาบซาณเนื้อตัวทั่วชุมชน
สาชลเป็นละลอกกระฉอกฟอง

(ดาหลัง: พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก)

คำว่า สาชล หมายถึง สายน้ำ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 1173) ในที่นี้เป็นการนำรูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับแหล่งน้ำ คือ สายน้ำที่เกิดเป็นคลื่นแรง มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อหมายถึงอารมณ์ทางเพศที่ปั่นป่วนซึ่งเกิดขึ้นในขณะที่มีเพศสัมพันธ์

(73) พระสมุทรดีฟองนองระลอก
วาฬใหญ่พ่นน้ำอยู่แปนครัน

กระทบฝั่งกระฉอกสะท้อนลั่น
ฝนสวรรค์ตกทั่วสาคร

(รามเกียรติ์: พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก)

คำว่า พระสมุทร หมายถึง ทะเลเล็ก (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 1131) ในที่นี้เป็นการนำรูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับแหล่งน้ำ คือ ทะเลเกิดเป็นคลื่นแรงแล้วกระทบฝั่งจนสะท้อน มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อหมายถึงอารมณ์ทางเพศที่ปั่นป่วนซึ่งเกิดขึ้นในขณะที่มีเพศสัมพันธ์

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำปรากฏการณ์อื่นๆ ที่เกิดขึ้นกับแหล่งน้ำมาใช้เพื่อกล่าวถึงอารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ ดังตัวอย่าง

(74) นันทโศกขณีสี่สถาน
ส่วนพระยาเศวตเทวรินทร์

บันดาลแล้งแห้งทางระหว่างสินธุ์
กระหายวาริ์ดินพิมานทอง

(สมบัติอมรินทร์คำกลอน: เจ้าพระยาพระคลัง (หน))

คำว่า สิ้นธุ์ หมายถึง ลำน้ำ แม่น้ำ สายน้ำ น้ำ ทะเล มหาสมุทร (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 1195) จากตัวอย่างเป็นการนำรูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับแหล่งน้ำ คือ ปรากฏการณ์ที่แม่น้ำแห้ง มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อหมายถึงอารมณ์ทางเพศที่ปั่นป่วนซึ่งเกิดขึ้นในขณะที่มีเพศสัมพันธ์

จากตัวอย่างอุปลักษณะธรรมชาติที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับแหล่งน้ำในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นคลื่นแรง คลื่นกระทบฝั่ง หรือแม้แต่แม่น้ำแห้งล้วนเป็นการแสดงถึงปรากฏการณ์ธรรมชาติที่ผิดปกติทั้งสิ้น กล่าวคือแหล่งน้ำต่างๆ ซึ่งเกิดความรุนแรงหรือความปั่นป่วนโกลาหลขึ้น เปรียบได้กับอารมณ์อันปั่นป่วนที่เกิดขึ้นในขณะที่มีเพศสัมพันธ์

ค. รูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับดาราศาสตร์

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำอุปลักษณะธรรมชาติที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับดาราศาสตร์ คือ ธรรมชาติที่อยู่บนท้องฟ้า อันได้แก่ ดาว รุ่ง พระจันทร์ และพระอาทิตย์ มาใช้กล่าวถึงอารมณ์ขณะที่มีเพศสัมพันธ์ ผลการศึกษาพบอุปลักษณะธรรมชาติที่หมายถึงดาราศาสตร์ในวรรณกรรมสมัยที่ 2 ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- (75) พलगอดเกี่ยวเกลียวกลมสมสังวาล ไม่เคลื่อนคลาดเค้าคลื่นเหมือนเซนผืน
ดวงเดือนเลื่อนสว่างออกกลางวัน อัศจรรย์จวนเที่ยงเหมือนเสียงโทน

(พระอภัยมณี: สุนทรภู่)

คำว่า ดวงเดือน หมายถึง ดวงจันทร์ จากตัวอย่างเป็นการนำปรากฏการณ์ที่ผิดปกติ คือ ดวงจันทร์ส่องแสงสว่างในเวลากลางวัน ทั้งที่ตามปกติจะส่องแสงในเวลากลางคืน มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อหมายถึงความรู้สึกปั่นป่วนที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์

4.2.4 อุปลักษณะสิ่งเหนือธรรมชาติ

อุปลักษณะสิ่งเหนือธรรมชาติ หมายถึง การนำรูปภาษา ได้แก่ คำหรือข้อความที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับสิ่งที่ไม่มีความจริงหรือไม่ได้เกิดขึ้นจริงในโลก แต่เป็นเพียงความเชื่อของมนุษย์ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงเรื่องเพศ จากการศึกษามพบการนำรูปภาษาที่เกี่ยวข้องกับสิ่งเหนือธรรมชาติ มากกล่าวถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ คือ พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

อุปลักษณสิ่งเหนือธรรมชาติที่นำมากล่าวถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง การนำรูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับเทวดา และสิ่งเหนือธรรมชาติอื่นๆ ที่คนไทยเชื่อดูติดกันมา ได้แก่ แม่มด และวิญญาณ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์

จากการศึกษาอุปลักษณสิ่งเหนือธรรมชาติ พบรูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับสิ่งเหนือธรรมชาติ ในวรรณกรรมสมัยที่ 2 เท่านั้น ซึ่งเป็นการนำรูปภาพที่แสดงกิริยาอาการของสิ่งเหนือธรรมชาติ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ดังต่อไปนี้

ก. รูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับสิ่งเหนือธรรมชาติ ซึ่งมีความหมายเกี่ยวข้องกับเทวดา ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(76) อัครจริยบรรดาสาครเศ

เทพทั้งตั้งให้เป็นโกลา

อรัญเทศหวันไหวไพรพฤกษา

สนั่นปาลันเสียงลำเนียงดัง

(โคบุตร: สุนทรภู่)

จากตัวอย่าง คำว่า เทพ หมายถึง เทวดา (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 538) ซึ่งเทวดา หมายถึง พวกชาวสวรรค์ที่มีตาทิพย์ หูทิพย์ และกินอาหารทิพย์ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 540) ถือเป็นสิ่งที่อยู่เหนือธรรมชาติและไม่มีตัวตนจริงอยู่ในโลก เป็นความเชื่อของคนไทยเท่านั้น ในที่นี้ การแสดงกิริยาอาการต่างๆ ของเหล่าเทวดาซึ่งเป็นเรื่องมหัศจรรย์และอยู่เหนือการควบคุมของธรรมชาตินั้น เปรียบได้กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงซึ่งเป็นสิ่งมหัศจรรย์และไม่สามารถการควบคุมร่างกายและจิตใจ

(77) ปโรตเทวพลาหก

อสุณีสั่นลั่นฟ้า

ดาลตกพรอยพราในเวหา

เมฆลาล่อแก้วแพรพราย

(อุณรุท: พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย)

คำว่า พลาหก หมายถึง เมฆ ฝน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 772) จากตัวอย่าง เทวพลาหก คือ พระพิรุณ หมายถึง ชื่อเทวดาแห่งน้ำ เทวดาแห่งฝน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 792) ซึ่งเป็นผู้ทำให้เกิดปรากฏการณ์ฝนตก ในที่นี้ การที่พระพิรุณบันดาลให้เกิดปรากฏการณ์ฝนตก จึงเปรียบได้กับการหลั่งน้ำกาม ซึ่งหมายถึง น้ำเชื้อที่เกิดจากความกำหนัดแล้วเคลื่อนออกมาจากอวัยวะสืบพันธุ์ของเพศชาย (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 579) ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ดำเนินมาจนถึงจุดสิ้นสุด

ข. รูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับสิ่งเหนือธรรมชาติ ซึ่งมีความหมายเกี่ยวข้องกับสิ่งเหนือธรรมชาติอื่นๆ ได้แก่ เจ้า ผี และแม่มด ดังตัวอย่าง

(78) ได้เขยน้องสองผมสมกับพี่	ไม่มีที่ตำหนิกะทิสด
พलगอดเกี้ยวเกลียวกลมภิรมย์รส	เหมือน <u>แม่มด</u> เจ้า <u>เข้าเมาสุรา</u>
รำพันอ่อนโยนดีโชนรับ	เยื้องขยับโยค้าย้ายซ้ายขวา
ความอยากเหล้าเฝ้าดื่มไม่ลืมตา	จน <u>ผีออก</u> กลอกหน้าไหว้อารักษ์

(อภัยนุราช: สุนทรภู่)

คำว่า แม่มด หมายถึง หญิงหมอมผี หรือหญิงที่ใช้อำนาจทำอะไรได้ผิดธรรมดาโดยอาศัยผีช่วย ซึ่งถือเป็นความเชื่อของมนุษย์ว่าเป็นผู้ที่ทำสิ่งเหนือธรรมชาติ โดยการใช้อำนาจหรือวิญญาณมาช่วยในการกระทำเรื่องต่างๆ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 877)

คำว่า เจ้า หมายถึง เทพารักษ์ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 322) เทวดาผู้ดูแลรักษาที่แห่งใดแห่งหนึ่ง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 539) สิ่งศักดิ์สิทธิ์หรือวิญญาณของผู้ที่คนเคารพนับถือ มีอำนาจหรือบุญบารมี

คำว่า ผี หมายถึง สิ่งที่มีมนุษย์เชื่อว่าเป็นสภาพลึกลับ มองไม่เห็นตัว แต่อาจจะปรากฏเหมือนมีตัวตนได้ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 735)

จากตัวอย่าง แม่มดเจ้าเข้าเมาสุรา จึงหมายถึง กิริยาอาการของแม่มดที่เผลอเจ้าเข้าสิงร่างแล้วมีอาการเหมือนเมาสุรา ซึ่งทำให้ขาดสติไม่สามารถควบคุมตนเองได้จึงแสดงท่าทางรำรำ จนกระทั่งผีหรือวิญญาณออกจากร่างไปจึงได้สติดังเดิม เปรียบได้กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ซึ่งเป็นสิ่งที่มีหัยศรรย์ โดยที่การกระทำที่เกิดขึ้นขณะที่มีเพศสัมพันธ์นั้นอยู่เหนือการควบคุม ผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ไม่สามารถบังคับร่างกายและจิตใจได้ นอกจากนี้ กิริยาท่าทางของแม่มด เปรียบได้กับกิริยาท่าทางในการมีเพศสัมพันธ์

4.2.5 อุปลักษณะการเดินทาง

อุปลักษณะการเดินทาง หมายถึง การนำรูปภาษา ได้แก่ คำหรือข้อความที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับการเคลื่อนที่จากที่หนึ่งไปอีกที่หนึ่ง รวมทั้งยานพาหนะ อาการที่เกี่ยวกับการเดินทาง และบุคคลที่เกี่ยวกับการเดินทาง มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงเรื่องเพศ จากการศึกษาพบการนำรูปภาษาที่เกี่ยวข้องกับการเดินทาง มากล่าวถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ดังต่อไปนี้

1) ผู้ที่มีเพศสัมพันธ์

อุปลักษณะการเดินทางที่นำมากล่าวถึงผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ หมายถึง การนำรูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับยานพาหนะ คือ บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการเดินทาง มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ ในวรรณกรรมสมัยที่ 2 เพียงเท่านั้น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(79) เรือไหนลำนั่นล่องเข้าคลองน้อย

ฝนปรอยฟ้าลั่นสนั่นเลื่อน

ได้ก้งหลงบ้ายศิริระเชือน

เบือนเข้าติดต้นแตกกับตอ

(ขุนช้างขุนแผน: พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย)

คำว่า ได้ก้ง หมายถึง นายท้ายเรือสำเภารือเรือจับปลา (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 483) ในที่นี้ ได้ก้ง ที่ทำหน้าที่บังคับเรือให้แล่นไป เปรียบได้กับผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ เพศชาย ซึ่งเป็นฝ่ายควบคุมการมีเพศสัมพันธ์

2) อวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์

อุปลักษณะการเดินทางที่นำมากล่าวถึงอวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ หมายถึง การนำรูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับยานพาหนะ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงอวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงอวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ ในข้อมูลวรรณกรรมสมัยที่ 2 ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(80) เรือไหนลำนั่นล่องเข้าคลองน้อย

ฝนปรอยฟ้าลั่นสนั่นเลื่อน

ได้ก้งหลงบ้ายศิริระเชือน

เบือนเข้าติดต้นแตกกับตอ

(ขุนช้างขุนแผน: พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย)

คำว่า ไหนลำนั่น หมายถึง ชี้อเกาะอยู่ในทะเลจีนนอกฝั่งมณฑลกว่างตุง หรือชนชาติจีนสาขาหนึ่งอยู่ที่เกาะไหนลำนั่น (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 1317) จากตัวอย่าง เรือไหนลำนั่น จึงหมายถึง เรือขายสินค้าที่มาจากประเทศจีน ในที่นี้ เรือไหนลำนั่นซึ่งแสดงกิริยาแล่นเข้าไปในคลองท่ามกลางฝนตกนั้น เปรียบได้กับอวัยวะเพศของผู้ชาย ซึ่งเคลื่อนที่เข้าไปในอวัยวะเพศของผู้หญิง

3) พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์

อุปลักษณะการเดินทางที่นำมากล่าวถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง การนำรูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับการเคลื่อนที่จากที่หนึ่งไปอีกที่หนึ่ง และอาการที่เกี่ยวข้องกับการเดินทาง มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงเรื่องเพศ

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับการเคลื่อนที่จากที่หนึ่งไปอีกที่หนึ่งโดยใช้เรือเป็นยานพาหนะ และอาการที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางทางน้ำ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงการมีเพศสัมพันธ์ ในวรรณกรรมสมัยที่ 2 ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- (81) ลำภาโยงโคลงเคลงเขย่งโขยด ทะลิ่งโอดเลี้ยวท้ายตามปลายเข็ม
ถูกคลื่นสาดตาดฟ้าคงคาเต็ม ต้องและเล็มแล่นกระดัดด้วยมีดมั่ว

(พระอภัยมณี: สุนทรภู่)

จากตัวอย่างเป็นการนำรูปภาพที่เกี่ยวข้องกับการเดินทาง ได้แก่ รูปภาพที่ขีดเส้นใต้ซึ่งหมายถึงการแล่นเรือสำเภาทำมกลางมรสุมซึ่งคลื่นลมไม่สงบจนทำให้เรือโคลงเคลง มาใช้เพื่อกล่าวถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ว่าก่อให้เกิดอารมณ์และความรู้สึกที่ปั่นป่วนขึ้น นอกจากนี้การที่ตาดฟ้าของเรือถูกคลื่นสาดนั้น เปรียบได้กับการหลั่งน้ำกามของผู้ชาย

- (82) กระดิกกระดิกพลิกเปลี่ยงเบือนเบี่ยงบิด เหมือนเรือติดตมต้นจะขึ้นเขิน
แต่สาวหนุ่มชุ่มชื่นระรื่นเย็น บังเกิดเป็นอัศจรรย์ไม่ทันรู้

(พระอภัยมณี: สุนทรภู่)

จากตัวอย่างเป็นการนำรูปภาพที่เกี่ยวข้องกับการเดินทาง คือ เรือติดตมต้นจะขึ้นเขิน หมายถึง เรือที่ติดอยู่กับตมไม่สามารถแล่นต่อไปได้ ทำให้ต้องพยายามแล่นเรือต่อไป ในที่นี้ การแล่นเรือโดยพยายามขยับเพื่อให้หลุดพ้นจากการติดตมนี้ เปรียบได้กับกิริยาในการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งก็คือการขยับหรือเคลื่อนไหวร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์

- (83) เรือไหนลำนแล่นล่องเข้าคลองน้อย ฝนปรอยฟ้าลั่นสนั่นเลื่อน
ได้กังหลงป้ายศิระเชือน เบือนเข้าติดต้นแตกกับดอ

(ขุนช้างขุนแผน: พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย)

คำว่า แล่น หมายถึง เคลื่อนไปด้วยเครื่องยนต์หรือแรงลม (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 1042) ในที่นี้ แล่นล่องเข้า เป็นรูปภาพที่แสดงอาการของเรือในขณะที่แล่นเข้าคลอง เปรียบได้กับกิริยาการเคลื่อนไหวร่างกายของผู้ชายในขณะที่มีเพศสัมพันธ์

นอกจากนี้ รูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวกับการเดินทาง คือ เป็นอนัตตัตถิ์แสดงกับ
 ต่อ ซึ่งหมายถึง การชนกับตอจนเรือแตกแสดงให้เห็นว่าการเดินทางนั้นสิ้นสุดลง ไม่สามารถแล่น
 เรือต่อไปได้อีก เปรียบได้กับมีเพศสัมพันธ์ที่ดำเนินมาจนถึงจุดสิ้นสุด

4.2.6 อุปลักษณการแสดง

อุปลักษณการแสดง หมายถึง การนำรูปภาษา ได้แก่ คำหรือข้อความที่มี
 ความหมายเกี่ยวข้องกับรูปแบบของกิจกรรมเพื่อความบันเทิง มาใช้ในเชิงเปรียบเพื่อกล่าวถึง
 เรื่องเพศ จากการศึกษาพบการนำรูปภาษาที่เกี่ยวข้องกับการแสดง มากล่าวถึงประเด็นที่
 เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ดังต่อไปนี้

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาษาที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบของกิจกรรมเพื่อความ
 บันเทิงประเภทต่างๆ มาใช้ในเชิงเปรียบเพื่อกล่าวถึงเรื่องเพศในประเด็นที่เกี่ยวกับพฤติกรรม
 มีเพศสัมพันธ์ ในวรรณกรรมสมัยที่ 2 ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(84)	ที่มีคู่อยู่ไหนก็ไม่ทุกข์
สามบุรุษมีนักเลงไซนละคอน | เกิดสนุกสุขไสสมสร
เล่นรำฟ้อนวันคืนเสียงครื้นครึก ฯ |
|------|---|---|
- (พระอภัยมณี: สุนทรภู่)

จากการศึกษาข้อมูล พบคำว่า รำ ซึ่งหมายถึง แสดงท่าเคลื่อนไหวโดยมีลีลาและ
 แบบท่าเข้ากับจังหวะเพลงร้องหรือเพลงดนตรี (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 954) ส่วนคำว่า
 ฟ้อน หมายถึง รำ กรวย (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 810) จากตัวอย่างคำว่า รำและฟ้อน ใช้
 เพื่อกล่าวถึงการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งกิริยาและท่าทางในรำ เปรียบได้กับกิริยาและท่าทางในการ
 เคลื่อนไหวของร่างกายในขณะที่มีเพศสัมพันธ์

(85)	ในนทีตึคลิ้นเสียงครื้นครึก
หีบดนตรีปีพาทย์ระนาดกล
อัศจรรย์ลั่นดังระฆังซ้อง
ปิ่นประจักษ์บ้านก็ลั่นเอง | ลั่นพิลิกโลกาไกลาหล
ไม่มีคนไซดังเสียงวังเวง
เสียงก็ก้องกังวาลโห่งแห่ง
เสียงครื้นเครงครึกโครมโถมบน |
|------|---|--|
- (พระอภัยมณี: สุนทรภู่)

จากตัวอย่าง เป็นการนำรูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับอาการของเครื่องดนตรีที่ใช้ในการแสดง ได้แก่ หีบดนตรี ปี่พาทย์ ระนาด และฆ้อง มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงการมีเพศสัมพันธ์ ในที่นี้ อาการของเครื่องดนตรีประเภทต่างๆ ที่บรรเลงขึ้นมามีภายหลังจากปรากฏการณ์ธรรมชาติที่โกลาหล เปรียบได้กับการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงที่ดำเนินมาจนถึงจุดสิ้นสุดของการมีเพศสัมพันธ์

4.3 วรรณกรรมสมัยที่ 3

จากการศึกษารูปภาพที่ใช้ในการเปรียบเทียบถึงเรื่องเพศในวรรณกรรมสมัยที่ 3 พบอุปลักษณะ 3 ประเภท ได้แก่ อุปลักษณะมนุษย์ อุปลักษณะพืช และอุปลักษณะธรรมชาติ ดังต่อไปนี้

4.3.1 อุปลักษณะสิ่งมีชีวิต

อุปลักษณะสิ่งมีชีวิต หมายถึง การนำรูปภาพ ได้แก่ คำหรือข้อความที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับสิ่งมีชีวิตประเภทต่างๆ คือ มนุษย์ สัตว์ และพืช มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงประเด็นที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ จากการศึกษาวรรณกรรมสมัยที่ 3 พบอุปลักษณะสิ่งมีชีวิตที่ใช้ในการเปรียบเทียบถึงเรื่องเพศ ได้แก่ อุปลักษณะสัตว์ และอุปลักษณะพืช ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

4.3.1.1 อุปลักษณะสัตว์

อุปลักษณะสัตว์ หมายถึง การนำรูปภาพ ได้แก่ คำหรือข้อความที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับสัตว์ คือ ชื่อเรียกสัตว์ และพฤติกรรมหรือกิริยาอาการของสัตว์ชนิดต่างๆ ทั้งที่มีตัวตนอยู่จริงและไม่มีตัวตนอยู่จริงในโลก มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงเรื่องเพศ จากการศึกษาพบการนำรูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับสัตว์ในด้านต่างๆ มากล่าวถึงประเด็นที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ ดังต่อไปนี้

1) ผู้ที่มีเพศสัมพันธ์

อุปลักษณะสัตว์ที่นำมาล่าวถึงผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ หมายถึง การนำรูปภาพที่อ้างถึงชื่อเรียกสัตว์ชนิดต่างๆ ทั้งที่เป็นสัตว์ที่มีตัวตนอยู่จริงในโลก และสัตว์ที่ไม่มีตัวตนอยู่จริงในโลกแต่ปรากฏอยู่ในนิยาย ตำนาน หรือเป็นสัตว์ในความเชื่อของคนในสังคมไทย มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงผู้ที่มีเพศสัมพันธ์

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาษาที่มีความหมายอ้างอิงชื่อเรียกสัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก ซึ่งหมายถึง สัตว์ที่อยู่ได้ทั้งในน้ำและบนบก (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 1152) มาใช้ในเชิงเปรียบเพื่อกล่าวถึงผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ ในข้อมูลวรรณกรรมสมัยที่ 3 เพียงสมัยเดียว ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(86) อัศจรรย์ล้นท้องในห้วงถ่าน

กระดงกระดานหักพังดังโผงผาง

เขียบดคางคกกู่ก้องว่าร้องคราง

ผู้ร้องอ้างว่าได้พบ

(เอ็งตึงห้าว: ตลกโหวน)

จากตัวอย่าง พบการนำรูปภาษาที่หมายถึงสัตว์สะท้อนน้ำสะท้อนบก ได้แก่ เขียด คางคก และอึ่งอ่าง มาใช้ใช้เชิงเปรียบเทียบเพื่อบอกถึงผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ ในที่นี้ เขียดและคางคกที่ส่งเสียงร้อง เปรียบได้กับผู้ที่มีเพศสัมพันธ์เพศชายและหญิงที่แสดงกิริยาส่งเสียงต่างๆ ในขณะที่มีเพศสัมพันธ์ นอกจากนี้ อึ่งอ่าง ที่แสดงกิริยานั่งเอาขาคร่อมอึ่งอ่างและไล่กัดงูนั้น เปรียบได้กับผู้ที่มีเพศสัมพันธ์เพศชายที่เป็นฝ่ายกระทำในการมีเพศสัมพันธ์ ส่วนอึ่งอ่างและงูที่ถูกอึ่งอ่างขีและไล่กัด เปรียบได้กับผู้ที่มีเพศสัมพันธ์เพศหญิงที่เป็นฝ่ายรับการกระทำในการมีเพศสัมพันธ์

2) อวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์

อุปลักษณะสัตว์ที่นำมากล่าวถึงอวัยวะเพศของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ หมายถึง การนำรูป
ภาษาที่อ้างถึงชื่อเรียกสัตว์ชนิดต่างๆ มาใช้ในเชิงเปรียบเพื่อกล่าวถึงอวัยวะร่างกายของผู้ที่มี
เพศสัมพันธ์

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาษาที่มีความหมายอ้างอิงชื่อเรียกสัตว์ซึ่งจำแนกเป็นประเภทต่างๆ ได้แก่ สัตว์ประเภทแมลงและสัตว์ปีก และสัตว์น้ำ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

ก. รูปภาษาที่มีความหมายอ้างอิงชื่อเรียกสัตว์ประเภทแมลงและสัตว์ปีก

จากการศึกษาข้อมูลพบรูปภาษาที่มีความหมายอ้างอิงชื่อเรียกสัตว์ประเภทแมลง และสัตว์ปีก มาใช้ในเชิงเปรียบเพื่อกล่าวถึงอวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ ในวรรณกรรม สมัยที่ 3 ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(87) รื่นรุ่มชื้นฉ่ำจิตติตนาสา

หอมกลิ่นมัลลิกาอ่อนหวาน

ภมรินทร์กลั่นสคนธ์ธาร

กลิ่นประสานรสรักสมัครกัน

(ศกุนตลา: พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว)

คำว่า ภูมริน ในที่นี้คือ แมลงภู่ หมายถึง ชื่อแมลงหลายชนิดซึ่งมีรูปร่างลักษณะคล้าย ผึ้ง อวัยวะของปากคู่หนึ่งยื่นยาวออกมาคล้ายหนวด (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 559)

จากตัวอย่าง เป็นการนำรูปภาพที่เป็นชื่อเรียกแมลง คือ ภูมริน ซึ่งหมายถึงแมลงภู่ที่แสดงกิริยาชอกชอนและคลั่งเคล้าดอกไม้มานำใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อบอกถึงอวัยวะเพศของผู้ชายในขณะที่มีเพศสัมพันธ์

ข. รูปภาพที่มีความหมายอ้างอิงชื่อเรียกสัตว์น้ำ

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาพที่มีความหมายอ้างอิงชื่อเรียกสัตว์น้ำชนิดต่างๆ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อบอกถึงอวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ ในข้อมูลวรรณกรรมสมัยที่ 3 ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(88) เหล่าปลาซ่อนว้ายเขาะระหาถ้ำ ทะลิ่งโอดโอดดำทวนน้ำอู้
 พบปะโพรงหัวเลือกเกลือกเขารู เทียวแกกฏทะดินตอดกินโคล
 (เอ็งตั้งห้าว: ตลกโหวด)

คำว่า ซ่อน หมายถึง ชื่อปลาน้ำจืด ลำตัวทรงกระบอก ส่วนท้ายแบนข้างเล็กน้อย ด้านหลังลำตัวเป็นสีน้ำตาลเทาหรือค่อนข้างดำ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 350)

จากตัวอย่าง เป็นการนำรูปภาพที่เป็นชื่อเรียกสัตว์น้ำ คือคำว่า ปลาซ่อน ที่แสดงกิริยาว้ายเขาะ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อบอกถึงอวัยวะเพศของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ เพศชาย ซึ่งการนำปลาซ่อนมาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อบอกถึงอวัยวะเพศชายนี้ ตรงกับผลการศึกษาของ วีระจิต ลิตรากุล (Leetrakul, 1978, p. 87) ที่กล่าวว่ามักมีการนำถ้อยคำเปรียบเทียบ มาใช้ในการกล่าวถึงเรื่องเพศ (Area of Sex) เช่น คำว่า “ปลาซ่อน” หมายถึง อวัยวะเพศชาย

3) พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์

อุปลักษณสัตว์ที่นำมากล่าวถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง การนำรูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมหรือกิริยาของสัตว์ชนิดต่างๆ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อบอกถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับกิริยาของสัตว์น้ำ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อบอกถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ในวรรณกรรมสมัยที่ 3 ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- (89) เหล่าปลาซ่อนว่ายเซาะระหาถ้ำ ทะลิ่งโอดโดดดำทวนน้ำอู้
 พบปะโพรงหัวเสือกเกลือกเข้ารู เที้ยวแกกฏทะดินตอดกินไคล
 (เอ็งตึงห้าว: ตลกโหวหาร)

คำว่า ว่าย หมายถึง เคลื่อนไปโดยอาศัยกำลังแขน ขา ศรีบ หรือหาง แหกไปในน้ำ หรือในอากาศ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 1068)

คำว่า ตอด หมายถึง เอาปากงับกัดทิ้งโดยเร็วอย่างปลาตอด (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 436)

จากตัวอย่าง เป็นการนำรูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับการแสดงกิริยาของปลาซ่อน คือคำว่า ว่าย และตอด มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ในที่นี้ กิริยาการเคลื่อนที่แหวกไปในน้ำและใช้ปากงับกัดทิ้งของปลาซ่อน เปรียบได้กับกิริยาการเคลื่อนไหวของผู้ชายในการมีเพศสัมพันธ์

4.3.1.2 อุปลักษณพีช

อุปลักษณพีช หมายถึง การนำรูปภาษา ได้แก่ คำหรือข้อความที่มีความหมายเกี่ยวข้องกันกับพีชในด้านต่างๆ ได้แก่ รูปภาษาที่หมายถึงดอกไม้ และส่วนประกอบของดอกไม้ รวมทั้งรูปภาษาที่แสดงอาการของดอกไม้ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ คือ อวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์

อุปลักษณพีชที่นำมากล่าวถึงอวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ หมายถึง การนำรูปภาษาที่หมายถึงดอกไม้ ชื่อเรียกดอกไม้ชนิดต่างๆ ตลอดจนส่วนประกอบของดอกไม้ ได้แก่ กลีบเกสร และเรณูของดอกไม้ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงอวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์

จากการศึกษาอุปลักษณพีช พบรูปภาษาที่มีความหมายอ้างถึงดอกไม้ ชื่อเรียกดอกไม้ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบหมายถึงอวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ ในวรรณกรรมสมัยที่ 3 ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- (90) รื่นรื่นชื่นจิตติดนาสา หอมกลิ่นมัลลิกาอ่อนหวาน
 ภูมรินกลั้วกลิ่นสุคนธ์ธาร กลิ่นประสานรสรักสมครกัน
 (ศกุนตลา: พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว)

จากตัวอย่างเป็นการนำคำว่า มัลลิกา หมายถึง ดอกมะลิ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 852) มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อหมายถึงอวัยวะเพศผู้หญิง ในที่นี้คำว่า มัลลิกา ซึ่งหมายถึงดอกมะลิที่มีกลิ่นหอมดึงดูดให้แมลงมาตอมเพื่อให้เกิดการสืบพันธุ์เพื่อเกิดผลหรือเมล็ดต่อไป เปรียบได้กับอวัยวะเพศของผู้หญิงซึ่งเป็นส่วนที่ดึงดูดให้ผู้ชายเช่นกัน

4.3.2 อุปลักษณะธรรมชาติ

อุปลักษณะธรรมชาติ หมายถึง การนำรูปภาพา ได้แก่ คำหรือข้อความที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับธรรมชาติที่มีอยู่บนโลก ได้แก่ ปรากฏการณ์ธรรมชาติ สภาพภูมิศาสตร์ ดาราศาสตร์ และวัตถุที่ได้จากธรรมชาติ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศดังต่อไปนี้

1) อวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์

อุปลักษณะธรรมชาติที่นำมากล่าวถึงอวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ หมายถึง การนำรูปภาพาที่มีความหมายเกี่ยวกับสภาพภูมิศาสตร์ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงอวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาพาที่มีความหมายอ้างถึงชื่อเรียกสภาพภูมิศาสตร์ ได้แก่ แหล่งน้ำ มาใช้เปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงอวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ ในวรรณกรรมสมัยที่ 3 ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(91) เหล่าปลาซ่อนว้ายเซาะเราหาถ้ำ	ทะเลิ่งไลดโดดดำทวนน้ำอยู่
พบปะโพรงหัวเสือกเกลือกเขารู	เที่ยวแกกฏแพะดินตอดกินโคล
	(เอ็งตั้งหัวว: ตลกโหวหาร)

จากตัวอย่าง เป็นการนำคำที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับแหล่งน้ำ คือ น้ำ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบหมายถึงอวัยวะเพศของผู้หญิง ในที่นี้ น้ำ ที่ปลาซ่อนว้ายกระโดดทวนอยู่นั้น เปรียบได้กับอวัยวะเพศของผู้หญิงที่คือมีบริเวณให้อีกสิ่งหนึ่งเคลื่อนไหวภายในได้

2) พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์

อุปลักษณะธรรมชาติที่นำมากล่าวถึงพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง การนำรูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์ธรรมชาติ อาการของสภาพภูมิศาสตร์และวัตรธรรมชาติ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- (92) แล้วท่อมท้นขึ้นจนถึงชายป่า พฤษชาลูลัมระทมปน
 พิรุณโรยโปรยปรายลงมาเหลือล้น พอลิ้นฝนก็ล่วงกลางนภา

(วงศ์เทวราช: พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว)

จากตัวอย่าง เป็นการนำรูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์ธรรมชาติ ได้แก่ โรยโปรยปราย ซึ่งแสดงถึงอาการของฝนตกมาไว้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงการมีเพศสัมพันธ์ ในที่นี้ ฝนตกซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่มีน้ำเป็นเม็ดๆ ตกลงมาจากเมฆนั้น เปรียบได้กับพฤติกรรมมีเพศสัมพันธ์ คือกิริยาการหลั่งน้ำกามของเพศชาย

3) อารมณ์หรือความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์

อุปลักษณะธรรมชาติที่นำมากล่าวถึงอารมณ์หรือความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง การนำรูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์ธรรมชาติ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงอารมณ์หรือความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์ธรรมชาติ คือ ลม เมฆ ฟัวร้อง ฟัวแลบ และฟ้าผ่า มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงอารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ ในวรรณกรรมสมัยที่ 3 ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- (93) บังเกิดอัศจรรย์ลั่นเลื่อน พสุธาสะเทือนแหล่งหล้า
 เป็นพยุพยับยับเมฆา พัดพาคลื่นคลั่งซัดฝั่งชล

(วงศ์เทวราช: พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว)

จากตัวอย่าง เป็นการนำรูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับลมลมมีผลกระทบต่อธรรมชาติอื่นๆ และก่อให้เกิดเหตุการณ์ที่ไม่ปกติขึ้น มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงอารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ ในที่นี้ ปรากฏการณ์ที่ลมพัดจนเมฆน้ำเกิดคลื่นกระทบฝั่ง เปรียบได้กับความรุนแรงของอารมณ์ใคร่ที่เกิดขึ้นในขณะที่มีเพศสัมพันธ์ ซึ่งอารมณ์ที่เกิดขึ้นนี้ส่งผลให้ผู้ที่มีเพศสัมพันธ์เกิดการป่วนป่วนและงุ่นงายทั้งทางร่างกายและจิตใจ

จากการพิจารณารูปภาษาที่เป็นอุปลักษณะธรรมชาติซึ่งมีความหมายเกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์ธรรมชาติจากตัวอย่างข้างต้น จะเห็นได้ว่าเป็นการนำรูปภาษาที่มีความหมายถึงปรากฏการณ์ที่ส่งผลต่อปรากฏการณ์ธรรมชาติหรือสิ่งอื่นๆ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อบรรยายถึงอารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งส่งผลให้ผู้ที่มีเพศสัมพันธ์เกิดความบันเทิงและความสนุกสนานทั้งทางร่างกายและจิตใจ

4.4 วรรณกรรมสมัยที่ 4

จากการศึกษารูปภาษาที่ใช้ในการเปรียบเทียบถึงเรื่องเพศในวรรณกรรมสมัยที่ 4 พบอุปลักษณะ 5 ประเภท ได้แก่ อุปลักษณะพืช อุปลักษณะธรรมชาติ อุปลักษณะการเดินทาง อุปลักษณะการแสดง และอุปลักษณะการเล่น ดังต่อไปนี้

4.4.1 อุปลักษณะสิ่งมีชีวิต

อุปลักษณะสิ่งมีชีวิต หมายถึง การนำรูปภาษา ได้แก่ คำหรือข้อความที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับสิ่งมีชีวิตประเภทต่างๆ คือ มนุษย์ สัตว์ และพืช มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อบรรยายถึงประเด็นที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ จากการศึกษาค้นคว้าวรรณกรรมสมัยที่ 4 พบอุปลักษณะสิ่งมีชีวิตที่ใช้ในการเปรียบเทียบถึงเรื่องเพศ ได้แก่ อุปลักษณะพืช ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

4.4.1.1 อุปลักษณะพืช

อุปลักษณะพืช หมายถึง การนำรูปภาษา ได้แก่ คำหรือข้อความที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับพืชในด้านต่างๆ ได้แก่ รูปภาษาที่หมายถึงดอกไม้ และส่วนประกอบของดอกไม้ รวมทั้งรูปภาษาที่แสดงอาการของดอกไม้ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อบรรยายถึงประเด็นที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ อวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์

อุปลักษณะพืชที่นำมากล่าวถึงอวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ หมายถึง การนำรูปภาษาที่หมายถึงดอกไม้ ชื่อเรียกดอกไม้ชนิดต่างๆ ตลอดจนส่วนประกอบของดอกไม้ ได้แก่ กลีบ เกสร และเรณูของดอกไม้ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อบรรยายถึงอวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาษาที่มีความหมายอ่างดอกไม้และดอกไม้ชนิดต่างๆ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงอวัยวะเพศของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ ในข้อมูลวรรณกรรมสมัยที่ 4 ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(94) ดั่งมหาวาตะปะทะพัด

พฤกษ์สะบัดหยัดต้นงามตระหง่าน

สายฝนต้องผกาสุมามาลย์

แล้วเดือนก็ตระการกระจ่างดวง

(ปลายเทียน: แก้วแก้ว)

คำว่า ผกา หมายถึง ดอกไม้ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 724)

คำว่า มาลย์ หมายถึง ดอกไม้ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 859)

จากตัวอย่าง เป็นการนำรูปภาษาที่หมายถึงดอกไม้ ได้แก่ ผกาสุมามาลย์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของพรรณไม้ที่มีหน้าที่ทำให้เกิดผลและเมล็ดเพื่อการสืบพันธุ์ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงอวัยวะเพศของผู้หญิงซึ่งเป็นอวัยวะที่ใช้ในการสืบพันธุ์ของผู้หญิง

4.4.2 อุปลักษณธรรมชาติ

อุปลักษณธรรมชาติ หมายถึง การนำรูปภาษา ได้แก่ คำหรือข้อความที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับธรรมชาติที่มีอยู่บนโลก ได้แก่ ปราภฏการณธรรมชาติ สภาภฏมิศาสตร์ ดาราศาสตร์ และวัตถุที่ได้จากธรรมชาติ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศดังต่อไปนี้

1) อวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์

อุปลักษณธรรมชาติที่นำมากล่าวถึงอวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ หมายถึง การนำรูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวกับสภาภฏมิศาสตร์และวัตถุธรรมชาติ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงอวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์

ก. รูปภาษาที่มีความหมายอ่างถึงชื่อเรียกสภาภฏมิศาสตร์

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาษาที่มีความหมายอ่างถึงชื่อเรียกสภาภฏมิศาสตร์ ได้แก่ แหล่งน้ำ และถ้ำ มาใช้เปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงอวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ ในข้อมูลวรรณกรรมสมัยที่ 4 ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(95) ลำคลองอันคดเคี้ยวและคับแคบ แต่เรือลำน้อยก็ยังมุ่งหน้าต่อไปด้วยแรงพาย และด้วยกำลังทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ จนกระทั่งในที่สุดลำคลองก็เริ่มกว้างขึ้น

(จำวรรณี: เชิงชุม ไกรลาค)

จากตัวอย่าง เป็นการนำคำที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับแหล่งน้ำ คือ ลำคลอง มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบหมายถึงอวัยวะเพศของผู้หญิง ในที่นี้ ลำคลองที่คับแคบซึ่งเรือพยายามผ่านเข้าไป จนกระทั่งขนาดของลำคลองขยายกว้างขึ้น เปรียบได้กับอวัยวะเพศของผู้หญิงที่คือมีบริเวณให้อีกสิ่งหนึ่งเคลื่อนไหวภายในได้

ข. รูปภาษาที่มีความหมายอ้างอิงชื่อเรียกวัตถุธรรมชาติ

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาษาที่มีความหมายอ้างอิงชื่อเรียกวัตถุธรรมชาติ ได้แก่ คีลา โคลน และเลน มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบกล่าวถึงอวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ ในวรรณกรรมสมัยที่ 4 ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- (96) เรือลำนั้นเขยิบเขยื้อนไปด้วยความยากลำบาก เพราะมีแต่โคลนเลนและลำคลองคับแคบ...จนกระทั่งในที่สุดลำคลองก็เริ่มกว้างขึ้น น้ำไหลแรงขึ้น โคลนเลนลดน้อยลง

(จำวรรณี: เชิงชุม ไกรลาค)

คำว่า โคลน หมายถึง ดินเหลว (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 271)

คำว่า เลน หมายถึง ดินเปียกเหลวจนปั้นไม่ได้ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 1031)

จากตัวอย่าง เป็นการนำรูปภาษาที่มีความหมายอ้างอิงสภาพภูมิศาสตร์ คือคำว่า โคลน และเลน ในที่นี้คือ โคลนและเลนที่ทำให้เรือแล่นผ่านคลองได้ไม่สะดวก เปรียบได้ส่วนใดส่วนหนึ่งอวัยวะเพศของผู้หญิงที่ทำให้อวัยวะเพศชายผ่านเข้าไปอย่างลำบาก

2) พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์

อุปลักษณธรรมชาตินำมากล่าวถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง การนำรูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์ธรรมชาติ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบกล่าวถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์ธรรมชาติ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบกล่าวถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ในวรรณกรรมสมัยที่ 4 ดังต่อไปนี้

- (97) จากนั้นก็ เปาะเปะ เปาะเปะ เปาะเปะ เปาะเปะ เปาะ เปะ เปะ เปะ
เปะ เปะ...เปะ หยดสุดท้ายตกลงในจุดมีดมีดไร้พยานรู้เห็น ฝนฟ้ายังตก
 ต่อไป แต่พายุภายในร่างกายของชายหญิงสงบจบลง

(ความน่าจะเป็น: ปราบดา หยุ่น)

จากตัวอย่างอุปลักษณะธรรมชาติ เป็นการนำรูปภาพาษาที่แสดงถึงอาการของฝนตก คือ
 เปาะเปะ ซึ่งหมายถึง อาการที่ฝนตกมีเม็ดห่างๆ แต่เล็กน้อย (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น.
 714) มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงการมีเพศสัมพันธ์ ในที่นี้ อาการที่ฝนตกลงมาในลักษณะที่มี
 เม็ดห่างๆ นั้น เปรียบได้กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ คือกิริยาการหยดของน้ำกามของเพศชาย

เมื่อพิจารณารูปภาษาที่เป็นอุปลักษณะธรรมชาติซึ่งมีความหมายเกี่ยวข้องกับ
 ปรากฏการณ์ ได้แก่ ฝนและน้ำค้าง จะเห็นได้ว่าเป็นการนำรูปภาพาษาที่แสดงอาการของฝนตกและ
 น้ำค้าง รวมทั้งปรากฏการณ์ที่ฝนเกี่ยวเนื่องกับปรากฏการณ์หรือสิ่งอื่นๆ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อ
 หมายถึงกิริยาของการหลั่งน้ำกามของเพศชาย

3) อารมณ์หรือความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์

อุปลักษณะธรรมชาติที่นำมากล่าวถึงอารมณ์หรือความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับการมี
 เพศสัมพันธ์ หมายถึง การนำรูปภาพาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์ธรรมชาติ อาการ
 ของสภาพภูมิศาสตร์ อาการของดาราศาสตร์ และอาการของวัตถุธรรมชาติ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบ
 เพื่อกล่าวถึงอารมณ์หรือความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์

ก. รูปภาพาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์ธรรมชาติ

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาพาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์
 ธรรมชาติ คือ ลม เมฆ ฟ้าร้อง ฟ้าแลบ และฟ้าผ่า มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงอารมณ์ที่
 เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ ในวรรณกรรมสมัยที่ 4 ดังตัวอย่าง

- (98) พายุฝนที่ตั้งเค้าทะมึนอยู่เมื่อไม่กี่นาทีก่อนหน้านี เริ่มเทเม็ดฝนอันเย็นฉ่ำลง
 มาอย่างหนักหน่วงและรุนแรง ฟ้าร้องคำรนก็ก้องเสียงดังครืนๆ

(ท่ามฤตยู: ชูศักดิ์ ราษีจันทร์)

คำว่า ฟ้าร้อง หมายถึง เสียงที่เกิดขึ้นเนื่องจากอากาศขยายตัวเคลื่อนที่อย่างรวดเร็ว
 เพราะความร้อนที่เกิดจากฟ้าแลบ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 812) จากตัวอย่างเป็นการนำ

รูปภาพที่หมายถึงฟ้าร้อง ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติที่รุนแรงและส่งเสียงดัง มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบหมายถึงอารมณ์ทางเพศที่ปั่นป่วนและรุนแรงซึ่งเกิดขึ้นในขณะที่มีเพศสัมพันธ์

(99) เสียงครืนๆ ไครมครามเป็นดนตรีประกอบการปฏิบัติให้ทั้งฝ่ายรุกและฝ่ายรับ
แสงแปลบปลาบ แว่ววับ เป็นสัญลักษณ์จังหวะอารมณ์

(ความน่าจะเป็น: ปราบดา หยุ่น)

จากตัวอย่าง รูปภาพที่แสดงถึงเสียงซึ่งเกิดขึ้นจากปรากฏการณ์ฟ้าร้อง คือ ข้อความที่ขีดเส้นใต้ เสียงครืนๆ ไครมคราม ส่วน แสงแปลบปลาบ แว่ววับ เป็นรูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับแสงที่เกิดจากปรากฏการณ์ฟ้าแลบ ในที่นี้ เป็นการนำรูปภาพที่มีความเกี่ยวข้องกับอาการของปรากฏการณ์ดังกล่าว คือ เสียงที่เกิดขึ้นจากปรากฏการณ์ฟ้าร้อง และแสงที่เกิดจากปรากฏการณ์ฟ้าแลบ ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติที่มีความรุนแรง ส่งเสียงดัง และแสดงถึงความโกลาหลของท้องฟ้า เปรียบได้กับอารมณ์ทางเพศที่ปั่นป่วนและรุนแรงซึ่งเกิดขึ้นในขณะที่มีเพศสัมพันธ์

ข. รูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับดาราศาสตร์

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำอุปลักษณะธรรมชาติที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับดาราศาสตร์ คือ ธรรมชาติที่อยู่บนท้องฟ้า อันได้แก่ ดาว รุ่ง พระจันทร์ และพระอาทิตย์ มาใช้กล่าวถึงอารมณ์ขณะที่มีเพศสัมพันธ์ ในวรรณกรรมสมัยที่ 4 ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(100) ดาวตกวาบกระจายดุจพรายพลุ

.....

หยาดฝนร่วงรุ่งรายดังพรายดาว

(ปลายเทียน: แก้วแก้ว)

คำว่า ดาวตก หมายถึง เทพวัตถุแข็งจากอวกาศ เมื่อเกิดเผาไหม้ในชั้นบรรยากาศจะเห็นเป็นแสงสว่างพุ่งเป็นทางเข้าสู่โลก (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 404) ส่วน รุ่ง หมายถึง แสงที่ปรากฏบนท้องฟ้าเป็นแถบโค้งสีต่างๆ 7 สี (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 960) ในที่นี้ ดาวตกและรุ่ง ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่ผิดปกติ กล่าวคือ ปรากฏการณ์ที่ดาวพุ่งลงมาจากท้องฟ้า แสดงให้เห็นถึงการสิ้นสุดของดาวดวงนั้นๆ และปรากฏการณ์รุ่งที่เกิดขึ้นภายหลังจากฝนตก เปรียบได้กับความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อการมีเพศสัมพันธ์สิ้นสุดลง

4.4.3 อุปลักษณะการเดินทาง

อุปลักษณะการเดินทาง หมายถึง การนำรูปภาษา ได้แก่ คำหรือข้อความที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับการเคลื่อนที่จากที่หนึ่งไปอีกที่หนึ่ง รวมทั้งยานพาหนะ อาการที่เกี่ยวกับการเดินทาง และบุคคลที่เกี่ยวกับการเดินทาง มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงเรื่องเพศ จากการศึกษาพบการนำรูปภาษาที่เกี่ยวข้องกับการเดินทาง มากล่าวถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ดังต่อไปนี้

1) ผู้ที่มีเพศสัมพันธ์

อุปลักษณะการเดินทางที่นำมาล่าวถึงผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ หมายถึง การนำรูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับการเดินทาง ในที่นี้ คือ เรือ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงผู้ที่มีเพศสัมพันธ์

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับการเดินทาง มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ ในวรรณกรรมสมัยที่ 4 เท่านั้น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- (101) หล่อนไม่มีทางจะหยุดยั้งไว้ได้ นอกจากจะประคับประคองตัวเองตามเขา
ไปราวกับเรือน้อยท่ามกลางมรสุม

(ทรชนคนสวย: นภลัย ไม้สีทอง)

จากตัวอย่าง คำว่า เรือ หมายถึง ยานพาหนะสำหรับใช้ไปในน้ำ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 970) ในที่นี้ เรือลำน้อยที่คอยพยุงตัวไม่ให้ล่มท่ามกลางมรสุม เปรียบได้กับผู้ที่มีเพศสัมพันธ์เพศหญิงในขณะที่มีเพศสัมพันธ์ ซึ่งไม่สามารถต้านทานอารมณ์ความใคร่และพฤติกรรมทางเพศของผู้ชายได้ ต้องประคับประคองตัวเองให้ดำเนินพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ตามผู้ชาย

2) อวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์

อุปลักษณะการเดินทางที่นำมาล่าวถึงอวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ หมายถึง การนำรูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับการเดินทาง มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงอวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวกับยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงอวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ ในวรรณกรรมสมัยที่ 4 ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- (102) เรือลำนันเขียบเขี่ยนไปด้วยความยากลำบาก เพราะมีแต่โคลนเลนและลำคลองคับแคบ

(จำวรรณี: เขิงชุม ไกรลาค)

จากตัวอย่าง เป็นการนำรูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับยานพาหนะ คือ เรือ ในที่นี้เป็นการกล่าวถึงเรือที่แล่นอย่างยากลำบากเข้าไปในคลองคับแคบและเต็มไปด้วยโคลนเลน มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อบอกถึงอวัยวะเพศของผู้ชายที่เคลื่อนที่เข้าไปในอวัยวะเพศของผู้หญิงด้วยความยากลำบาก

- (103) เรือผมไปได้ยังไม่ทันถึงปากอ่าวเสียด้วยซ้ำก็ล่มเสียแล้ว

(เรื่องของจัน ดารา: ประมูล อุณหรูป)

จากตัวอย่าง เป็นการนำรูปภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับยานพาหนะ คือ เรือ ในที่นี้เป็นการกล่าวถึงเรือที่ล่มตั้งแต่ยังแล่นไปไม่ถึงปากอ่าว มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อบอกถึงอวัยวะเพศของผู้ชายที่เกิดอาการหลั่งน้ำกามอย่างรวดเร็วก่อนเวลาอันควร

- (104) ยังกะตั้งใจจะชักใบตะบึงไปให้สุดหล้ากันเชียวแหละ ไม่ได้คำนึงว่าเครื่องกระโดงระโยงรยางค์มันจะบอบสะบันกันเชียวละ

(เรื่องของจัน ดารา: ประมูล อุณหรูป)

คำว่า กระโดง หมายถึง ใบเรือ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 35)

คำว่า ระโยง หมายถึง สายโยงเสาคกระโดงเรือ

จากตัวอย่าง เครื่องกระโดงระโยง หมายถึง ใบเรือและสายโยงเสาคกระโดงเรือ ในที่นี้กระโดงและระโยง ซึ่งเป็นส่วนประกอบต่างๆ ของเรือที่ใช้ในการเดินทางไปในัน เปรียบได้กับอวัยวะเพศของผู้ชายที่ใช้ในการมีเพศสัมพันธ์

3) พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์

อุปลักษณะการเดินทางที่นำมากล่าวถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ หมายถึง การนำรูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับการเคลื่อนที่จากที่หนึ่งไปอีกที่หนึ่ง และอาการที่เกี่ยวข้องกับการเดินทาง มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงเรื่องเพศ จากการศึกษาพบการนำรูปภาพที่เกี่ยวข้องกับการเดินทาง มากกล่าวถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ดังต่อไปนี้

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับการเคลื่อนที่จากที่หนึ่งไปอีกที่หนึ่งโดยใช้เรือเป็นยานพาหนะ และอาการที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางทางน้ำ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงการมีเพศสัมพันธ์ ในวรรณกรรมสมัยที่ 4 ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- (105) เรือผมไปได้ยังไม่ทันถึงปากอ่าวเสียด้วยซ้ำก็ล่มเสียแล้ว...ผมต้องเสียเวลา
เรือใหม่อยู่ถึงสองครั้งสองหนกว่าจะออกทะเลใหญ่ได้ และพอตั้งลำติดและ
มีลูกตาเหลือพอจะเหลียวซ้ายและขวาทัศนาละเลื่อมลายของท้องน้ำได้ ผม
ก็ตะโพงใหญ่แทบว่าจะไม่ยอมเสียเวลาพักผ่อน ยังกะตั้งใจจะชักใบตะบึง
ไปให้สุดหล้ากันเขียวแหละ

(เรื่องของจัน ดารา: ประมูล อุณห์บุป)

จากตัวอย่าง พบรูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับการเดินทาง ได้แก่ เรือผมไปได้ยังไม่ทันถึงปากอ่าวเสียด้วยซ้ำก็ล่มเสียแล้ว ในที่นี้ การที่เรือล่มจึงไม่สามารถแล่นออกไปถึงปากอ่าวได้นั้น เปรียบได้กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของเพศชายที่เคลื่อนน้ำกามอย่างรวดเร็ว ก่อนเวลาอันควร คือหลังน้ำกามตั้งแต่เริ่มมีเพศสัมพันธ์

กู้เรือ หมายถึง ทำให้เรือกลับมาอยู่ในสภาพแล่นได้อย่างเดิม ในที่นี้ การทำให้เรือกลับมาแล่นออกทะเลได้อีกครั้ง เปรียบได้กับการทำให้อวัยวะเพศของผู้ชายแข็งตัวเพื่อมีเพศสัมพันธ์ได้อีกครั้ง

ตั้งลำติด หมายถึง การทำให้เรือทรงตัวและแล่นต่อไปได้นั้น เปรียบได้กับกิริยาการเคลื่อนไหวร่างกายเพื่อเริ่มมีเพศสัมพันธ์อีกครั้งของเพศชาย

ตะโพง หมายถึง อาการวิ่งก้าวยาวๆ หรือวิ่งอย่างกระโดด (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 445) ในที่นี้ ตะโพง หมายถึง กิริยาในการเล่นเรือไปอย่างรวดเร็ว เปรียบได้กับกิริยาการเคลื่อนไหวร่างกายอย่างรวดเร็วของเพศชาย

ชักใบ หมายถึง การดึงสายเชือกที่ผูกอยู่กับใบเรือ เพื่อให้ใบเรือกางออกซึ่งทำให้เรือแล่นไป ส่วนคำว่าตะบึง หมายถึง เร่งไปไม่หยุดหย่อน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 443) ในที่นี้

การเร่งดึงเชือกอย่างไม่หยุดหย่อนเพื่อให้เรือใบกางออกนั้น เปรียบได้กับกิริยาการเคลื่อนไหวร่างกายของเพศชายอย่างรวดเร็วโดยไม่หยุดในขณะที่มีเพศสัมพันธ์

- (106) เรือลำนั้นเขยิบเขยื้อนไปด้วยความยากลำบาก เพราะมีแต่โคลนเลนและลำคลองคับแคบ ประกอบกับเหตุารกิมตลิ่ง กีดขวางไม่ให้เขาเคลื่อนที่ต่อไปได้โดยสะดวก เขาต้องจ้วงพายลงไปในน้ำอย่างเต็มกำลัง

(จำวรรณี: เชิงชุม ไกรลาค)

คำว่า เขยิบเขยื้อน หมายถึง เคลื่อนที่ กระเียบไปจากที่เดิม ในที่นี้ การเคลื่อนที่เพื่อให้เรือกระเียบไปจากที่เดิม เปรียบได้กับกิริยาการเคลื่อนไหวร่างกายของเพศชายขณะที่มีเพศสัมพันธ์

คำว่า เคลื่อนที่ หมายถึง ไม่อยู่กับที่ ไม่ประจำที่ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 262) ในที่นี้ การทำให้เรือเคลื่อนที่ไป เปรียบได้กับกิริยาการเคลื่อนไหวร่างกายของเพศชายขณะที่มีเพศสัมพันธ์

คำว่า จ้วง หมายถึง อาการที่เอาพายพุน้ำโดยเร็วอย่างพายเรือแข่ง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 292) ส่วนคำว่า พาย หมายถึง เอาพายพุน้ำให้เรือเดิน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 384) ในที่นี้ จ้วงพาย ซึ่งเป็นอาการเอาพายพุน้ำโดยเร็วให้เรือเดิน เปรียบได้กับกิริยาการเคลื่อนไหวร่างกายโดยเร็วของเพศชายในขณะที่มีเพศสัมพันธ์

จากตัวอย่างอุปลักษณะการเดินทาง พบรูปภาพาที่แสดงถึงการพยายามพายเรือผ่านเข้าไปในที่แคบด้วยความยากลำบากเพื่อให้ถึงจุดหมายปลายทาง ซึ่งกิริยาในการพายเรือเพื่อให้เคลื่อนที่ผ่านที่แคบนี้ เปรียบได้กับกิริยาการเคลื่อนไหวร่างกายของเพศชายในการมีเพศสัมพันธ์

4.4.4 อุปลักษณะการแสดง

อุปลักษณะการแสดง หมายถึง การนำรูปภาพา ได้แก่ คำหรือข้อความที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับรูปแบบของกิจกรรมเพื่อความบันเทิง มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบกล่าวถึงเรื่องเพศ การศึกษาพบการนำรูปภาพาที่เกี่ยวข้องกับการแสดง มากล่าวถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศดังต่อไปนี้

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาพที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบของกิจกรรมเพื่อความบันเทิงประเภทต่างๆ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงเรื่องเพศในประเด็นที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ในวรรณกรรมสมัยที่ 4 ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- (107) คนตายนอนอยู่ห่างไปไม่กี่ก้าว เรากลับเปิดการแสดงละครวาคะในที่โล่ง
แจ่มอย่างไม่หวาดหวั่นฟ้าดิน คิดแล้วขนลุกขนพองน่าขยะแขยง

(ความน่าจะเป็น: ปราบดา หยุ่น)

- (108) มีศพนอนจมน้ำฝนอยู่ทั้งดุ้น ท่านยังอุตส่าห์เปิดการแสดงร่วมรักกลาง
สายฝนต่อหน้าต่อตาความตายของเพื่อนมนุษย์ได้ลงคอ

(ความน่าจะเป็น: ปราบดา หยุ่น)

จากตัวอย่างอุปลักษณะเป็นการนำรูปภาพที่หมายถึงการแสดงมาใช้เพื่อกล่าวถึงการมีเพศสัมพันธ์ ได้แก่ การแสดงละครวาคะ และการแสดงร่วมรัก โดยเป็นการนำคำที่หมายถึงรูปแบบของกิจกรรมเพื่อความบันเทิง คือคำว่า การแสดง มาใช้เพื่อหมายถึงการมีความสัมพันธ์ทางเพศ หรืออาจกล่าวได้ว่า เป็นการเรียกการกระทำอันเกี่ยวข้องกับการร่วมเพศว่าเป็นการแสดง การใช้ภาษาเช่นนี้แสดงให้เห็นว่าการมีความสัมพันธ์ทางเพศนั้นเปรียบได้กับกิจกรรมที่ทำขึ้นเพื่อสร้างความบันเทิง ซึ่งก่อให้เกิดความสนุกสนาน และเป็นเรื่องที่สามารถเปิดเผยให้คนอื่นได้รับรู้เช่นเดียวกับการเปิดการแสดงให้ผู้อื่นได้ชม

4.4.5 อุปลักษณะการละเล่น

อุปลักษณะการละเล่น หมายถึง การนำรูปภาพ ได้แก่ คำหรือข้อความที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับการกระทำต่างๆ เพื่อให้เกิดความสนุกสนานรื่นเริง มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงเรื่องเพศ

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาพที่เกี่ยวข้องกับรูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับการกระทำต่างๆ ที่ส่งผลให้ผู้ทำรู้สึกสนุกสนานรื่นเริง มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงเรื่องเพศในประเด็นที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ในวรรณกรรมสมัยที่ 4 เท่านั้น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- (109) ขณะที่ข้าพเจ้ากับเพื่อนสาวกำลังเล่นจ้ำจี้จ้ำไชกันอย่างสนุกสนานในห้องนอนชั้นสอง เสียงอึกทึกครึกโครมก็บังเกิดขึ้นบนดาดฟ้า เล่นเอาข้าพเจ้าต้องเสียนุญ ชะงักจากการละเล่นพื้นบ้านอย่างไม่เต็มใจ

(ความน่าจะเป็น: ปราบดา หย่น)

จ้ำจี้ หมายถึง การเล่นเกมหนึ่งของเด็ก (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 307) ในที่นี้การเล่นจ้ำจี้จ้ำไช เป็นลักษณะภาษาเฉพาะตัวของผู้แต่งที่ต้องการเล่นคำ จากตัวอย่าง การเล่นจ้ำจี้จ้ำไช ซึ่งหมายถึงการเล่นที่มีการกระทำเพื่อความสนุกสนาน โดยใช้นิ้วชี้จิ้มไปที่นิ้วของผู้เล่นไล่ไปที่ละนิ้วให้รอบวง เปรียบได้กับพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ซึ่งต้องมีการกระทำกิริยาใดกิริยาหนึ่งซ้ำๆ เช่นเดียวกัน

การละเล่นพื้นบ้าน หมายถึง รูปแบบการเล่นหรือกิจกรรมต่างๆ เพื่อความสนุกสนานรื่นเริง ซึ่งต่างกันไปตามแต่ละท้องถิ่น การนำรูปภาษา ได้แก่ การละเล่นพื้นบ้าน มาใช้ในเชิงเปรียบเพื่อหมายถึงพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ ในที่นี้ การละเล่นพื้นบ้าน ซึ่งเป็นการเล่นรูปแบบหนึ่ง ที่มีการกระทำต่างๆ เพื่อความสนุกสนานนั้น เปรียบได้กับพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ ที่มีการกระทำในการร่วมเพศเพื่อให้ผู้ที่มีเพศสัมพันธ์มีความรู้สึกสุขสันต์

ในบทนี้ สรุปผลการศึกษาอุปลักษณะที่นำมาใช้กล่าวถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบความหมายของเพศที่ปรากฏในบทละครของวรรณกรรมไทยได้ว่า มีการนำรูปภาษามาใช้เป็นอุปลักษณะเพื่อกล่าวถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ 7 ประเภทใหญ่ ซึ่งในอุปลักษณะใหญ่จะมีอุปลักษณะย่อย ดังนี้

1. อุปลักษณะสิ่งมีชีวิต มีอุปลักษณะย่อย ได้แก่
 - 1.1 อุปลักษณะมนุษย์
 - 1.2 อุปลักษณะสัตว์
 - 1.3 อุปลักษณะพืช
- 1.2 อุปลักษณะสิ่งไม่มีชีวิต มีอุปลักษณะย่อย ได้แก่
 - 1.2.1 อุปลักษณะสิ่งประดิษฐ์
 - 1.2.2 อุปลักษณะอาหาร
- 1.3 อุปลักษณะธรรมชาติ
- 1.4 อุปลักษณะสิ่งเหนือธรรมชาติ
- 1.5 อุปลักษณะการเดินทาง

1.6 อุปลักษณะการแสดง

1.7 อุปลักษณะการเล่น

มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) อุปลักษณะสิ่งมีชีวิต จำแนกเป็น

1.1) อุปลักษณะมนุษย์

การนำอุปลักษณะมนุษย์มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงเรื่องเพศ เป็นการนำตัวละครจากวรรณกรรม มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อบอกถึงผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ เพื่อหลีกเลี่ยงการกล่าวถึงเรื่องเพศอย่างตรงไปตรงมา โดยให้ตัวละครจากวรรณกรรมเรื่องอื่นเป็นผู้กระทำการแทน

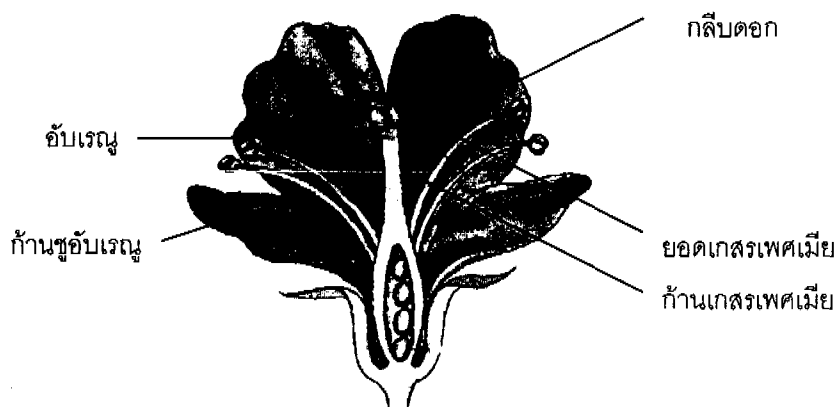
1.2) อุปลักษณะสัตว์

การนำอุปลักษณะสัตว์มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงเรื่องเพศ เป็นการนำชื่อเรียกสัตว์ประเภทต่างๆ และพฤติกรรมของสัตว์ทั้งที่มีตัวตนอยู่จริงในโลกหรือไม่มีตัวตนอยู่จริง มาใช้เพื่อกล่าวถึงเรื่องเพศ ซึ่งในที่นี้ เป็นการนำชื่อเรียกสัตว์ประเภทต่างๆ มาใช้เปรียบถึงผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ทั้งชายหญิง และอวัยวะเพศของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์เพศชาย รวมทั้งนำรูปภาพที่แสดงกิริยาอาการของสัตว์มาใช้เปรียบเทียบถึงการมีความสัมพันธ์ทางเพศเพื่อหลีกเลี่ยงการกล่าวถึงเรื่องเพศอย่างตรงไปตรงมาตามวัตถุประสงค์ของการใช้บทอรรถาธิบาย

1.3) อุปลักษณะพืช

การนำอุปลักษณะพืชมาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงเรื่องเพศ เป็นการนำรูปภาพที่มีความหมายถึงดอกไม้ ชื่อเรียกดอกไม้ และส่วนประกอบต่างๆ ของดอกไม้ ได้แก่ กลีบ เกสร และเรณู มาเปรียบหมายถึงอวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ ได้แก่ อวัยวะเพศและอวัยวะส่วนหน้าอกของผู้หญิง นอกจากนั้นยังมีการนำรูปภาพที่แสดงอาการของดอกไม้ มาใช้เพื่อกล่าวถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของผู้หญิงด้วยเช่นกัน

ส่วนประกอบของดอกไม้ที่นำมาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อบอกถึงอวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ สามารถแสดงให้เห็นได้จากกลุ่มส่วนประกอบของดอกไม้ต่อไปนี้

2) อุปลักษณสิ่งไม่มีชีวิต

2.1) อุปลักษณสิ่งประดิษฐ์

การนำอุปลักษณสิ่งประดิษฐ์มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงเรื่องเพศ เป็นการนำรูปภาพภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับชื่อเรียกสิ่งประดิษฐ์ชนิดต่างๆ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อบรรยายถึงผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ และรูปภาพที่แสดงอาการของสิ่งประดิษฐ์ เปรียบได้กับพฤติกรรมการณ์มีเพศสัมพันธ์

2.2) อุปลักษณอาหาร

การนำอุปลักษณอาหารมาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงเรื่องเพศ เป็นการนำรูปภาพภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับรสชาติและลักษณะของอาหาร มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อบรรยายถึงอารมณ์หรือความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์

3) อุปลักษณธรรมชาติ

การนำอุปลักษณธรรมชาติมาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงเรื่องเพศ เป็นการนำรูปภาพภาษาที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับธรรมชาติที่มีอยู่บนโลก ได้แก่ รูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวกับปรากฏการณ์ธรรมชาติที่ผิดปกติ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อบรรยายถึงผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ชายหญิง สภาพภูมิศาสตร์และวัฒนธรรมชาติ เปรียบได้กับอวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ทั้งชายและหญิง นอกจากนี้พบว่าการนำรูปภาพที่หมายถึงปรากฏการณ์ธรรมชาติ รวมทั้งรูปภาพที่แสดงอาการของสภาพภูมิศาสตร์และวัฒนธรรมชาติ มาใช้เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการณ์มีเพศสัมพันธ์ และนำปรากฏการณ์ธรรมชาติ สภาพภูมิศาสตร์ และดาราศาสตร์ มาเปรียบได้กับอารมณ์หรือความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์

จากการศึกษาข้อมูล ผู้วิจัยพบการนำรูปภาพที่แสดงอาการของฝนตกและน้ำค้าง รวมทั้งปรากฏการณ์ที่ฝนเกี่ยวเนื่องกับปรากฏการณ์หรือสิ่งอื่นๆ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อบรรยายถึง ภารกิจของการหลั่งน้ำกามของเพศชาย รูปภาพที่แสดงความปั่นป่วนโกลาหล ตลอดจนความรุนแรงของธรรมชาติและปรากฏการณ์ธรรมชาติที่เกิดขึ้นอย่างผิดปกตินั้น เปรียบได้กับความสับสนทางเพศ ซึ่งก็คืออารมณ์ความรู้สึกที่ปั่นป่วนและรุนแรงซึ่งเกิดขึ้นจากการมีเพศสัมพันธ์ นอกจากนี้ รูปภาพที่เป็นอุปลักษณธรรมชาติซึ่งมีความหมายเกี่ยวข้องกับ ปรากฏการณ์ฟ้าร้อง ฟ้าแลบ และฟ้าผ่า แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างปรากฏการณ์ดังกล่าวและอารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ได้ว่า ปรากฏการณ์ฟ้าร้อง ฟ้าแลบ และ ฟ้าผ่าซึ่งเป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติที่มีความรุนแรง ส่งเสียงดัง รวมทั้งแสดงถึงความโกลาหลของท้องฟ้า และก่อให้เกิดอันตรายต่อสิ่งอื่นๆ บนโลก มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อบรรยายถึงอารมณ์ทางเพศที่ปั่นป่วนและรุนแรงซึ่งเกิดขึ้นในขณะที่มีเพศสัมพันธ์

4) อุปลักษณสิ่งเหนือธรรมชาติ

การนำอุปลักษณสิ่งเหนือธรรมชาติมาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อบรรยายถึงเรื่องเพศ เป็นการนำรูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับอาการของสิ่งเหนือธรรมชาติ ได้แก่ เทวดา แม่มด เจ้า และผี มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อบรรยายถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของทั้งชายและหญิง ว่าเป็นเรื่องที่อยู่เหนือธรรมชาติและอยู่เหนือการควบคุม รวมทั้งแสดงให้เห็นถึงอำนาจของความใคร่ว่าก่อให้เกิดความต้องการทางเพศจนผู้ที่มีความสัมพันธ์ไม่สามารถควบคุมร่างกายและจิตใจได้

5) อุปลักษณการเดินทาง

การนำอุปลักษณการเดินทางมาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อบรรยายถึงเรื่องเพศ เป็นการนำรูปภาพที่หมายถึงยานพาหนะ มาใช้เปรียบเทียบเพื่อบรรยายถึงผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ และอวัยวะเพศของทั้งชายและหญิง รวมทั้งนำรูปภาพที่แสดงการเคลื่อนที่จากที่หนึ่งไปอีกที่หนึ่งและอาการที่เกี่ยวข้องกับการเดินทาง มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อบรรยายถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์

6) อุปลักษณการแสดง

การนำอุปลักษณการแสดงมาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อบรรยายถึงเรื่องเพศ เป็นการนำรูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับรูปแบบของการแสดงประเภทต่างๆ ได้แก่ รำฟ้อน รวมทั้งเครื่อง

ดนตรีซึ่งในการแสดง รูปภาพที่หมายถึงกิจกรรมเพื่อความบันเทิง มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์

7) อุปลักษณ์การเล่น

การนำอุปลักษณ์การเล่นมาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงเรื่องเพศ เป็นการนำรูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับการเล่นมาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ กล่าวคือ การเล่นเปรียบได้กับพฤติกรรมทางเพศซึ่งเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความสนุกสนานและเพลิดเพลินให้แก่ผู้กระทำ

จากการศึกษาอุปลักษณ์ซึ่งนำมาใช้กล่าวถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบความหมายของเรื่องเพศที่ปรากฏในบทอัครยของวรรณกรรมไทย ทั้ง 4 องค์ประกอบ แสดงรายละเอียดอุปลักษณ์ที่หมายถึงประเด็นที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ จากตารางที่ 4.1 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1

แสดงการเปรียบเทียบอุปลักษณะตามองค์ประกอบความหมายของเรื่องเพศ

ประเภทของอุปลักษณะ		ผู้ที่มี เพศสัมพันธ์	อวัยวะ ร่างกายของ ผู้ที่มี เพศสัมพันธ์	พฤติกรรม การมี เพศสัมพันธ์	อารมณ์ หรือ ความรู้สึก ที่เกี่ยวข้องกับ การ มีเพศสัมพันธ์
อุปลักษณะใหญ่	อุปลักษณะย่อย				
อุปลักษณะสิ่งมีชีวิต	อุปลักษณะมนุษย์	•			
	อุปลักษณะสัตว์	•	•	•	
	อุปลักษณะพืช		•	•	
อุปลักษณะสิ่งไม่มีชีวิต	อุปลักษณะสิ่งประดิษฐ์	•		•	
	อุปลักษณะอาหาร				•
อุปลักษณะธรรมชาติ		•	•	•	•
อุปลักษณะสิ่งเหนือธรรมชาติ				•	
อุปลักษณะการเดินทาง		•	•	•	
อุปลักษณะการแสดง				•	
อุปลักษณะการเล่น				•	

จากการพิจารณาตารางที่ 4.1 ซึ่งแสดงการเปรียบเทียบการปรากฏของอุปลักษณะที่นำมากล่าวถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบความหมายของเรื่องเพศ แสดงให้เห็นว่ารูปภาพที่เป็นอุปลักษณะธรรมชาติสามารถนำมากล่าวถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบ

ความหมายของเรื่องเพศได้ครบทั้ง 4 ประเด็น นอกจากนี้การกล่าวถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ มีการนำอุปลักษณะประเภทต่างๆ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงมากที่สุด

4.5 การเปรียบเทียบอุปลักษณะในบทอรรถาธิบายของวรรณกรรมต่างสมัย

การพิจารณาเปรียบเทียบอุปลักษณะเรื่องเพศในบทอรรถาธิบายจากข้อมูลวรรณกรรม 4 สมัย ได้แก่ สมัยที่ 1 วรรณกรรมไทยสมัยกรุงศรีอยุธยาและกรุงธนบุรี สมัยที่ 2 สมัยรัตนโกสินทร์ ตั้งแต่รัชกาลที่ 1-3 สมัยที่ 3 สมัยรัตนโกสินทร์ตั้งแต่รัชกาลที่ 4-6 และสมัยที่ 4 สมัยรัตนโกสินทร์ ตั้งแต่รัชกาลที่ 7 จนกระทั่งปัจจุบัน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.5.1 วรรณกรรมสมัยที่ 1

จากการศึกษาข้อมูลบทอรรถาธิบายในวรรณกรรมสมัยที่ 1 พบอุปลักษณะ 3 ประเภท ได้แก่ อุปลักษณะสัตว์ อุปลักษณะพืช และอุปลักษณะธรรมชาติ

1) อุปลักษณะสัตว์

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาพาที่อ้างถึงชื่อสัตว์ประเภทต่างๆ ได้แก่ สัตว์บก และสัตว์ที่ไม่มีตัวตนอยู่จริงในโลก มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ รูปภาพาที่อ้างถึงแมลงและสัตว์ปีก และสัตว์น้ำ เปรียบได้กับอวัยวะเพศของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ รวมทั้งนำรูปภาพาที่แสดงกิริยาอาการของสัตว์บกและสัตว์น้ำ มาเปรียบเทียบถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์

2) อุปลักษณะพืช

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาพาที่หมายถึงดอกไม้ ชื่อเรียกดอกไม้ชนิดต่างๆ และส่วนประกอบของดอกไม้ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงอวัยวะเพศของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ รวมทั้งนำรูปภาพาที่แสดงลักษณะและอาการของดอกไม้ มาเปรียบเทียบถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์

ผลการศึกษาอุปลักษณะพืชในวรรณกรรมสมัยที่ 1 ผู้วิจัยพบการนำรูปภาพาที่มีความหมายอ้างถึงดอกบัว มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบหมายถึงอวัยวะส่วนหน้าอกของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์เพศหญิง 2 คนในบริบทเดียวกัน

3) อุปลักษณะธรรมชาติ

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวกับสภาพภูมิศาสตร์และวัฒนธรรมชาติ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อบรรยายถึงอวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ทั้งชายและหญิง นอกจากนี้พบว่าการนำรูปภาพที่หมายถึงปรากฏการณ์ธรรมชาติ อาการของสภาพภูมิศาสตร์และอาการของวัฒนธรรมชาติ มาใช้เพื่อเปรียบเทียบหมายถึงพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์และนำปรากฏการณ์ธรรมชาติ และสภาพภูมิศาสตร์ มาเปรียบเทียบกับอารมณ์หรือความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์

4.5.2 วรรณกรรมสมัยที่ 2

จากการศึกษาข้อมูลบทคัดจรรยาในวรรณกรรมสมัยที่ 1 พบอุปลักษณะ 9 ประเภท ได้แก่ อุปลักษณะมนุษย์ อุปลักษณะสัตว์ อุปลักษณะพืช อุปลักษณะสิ่งประดิษฐ์ อุปลักษณะอาหาร อุปลักษณะธรรมชาติ อุปลักษณะสิ่งเหนือธรรมชาติ อุปลักษณะการเดินทาง และอุปลักษณะการแสดง

1) อุปลักษณะมนุษย์

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาพที่อ้างถึงชื่อตัวละครจากวรรณกรรมที่มนุษย์สร้างขึ้นมาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อบรรยายถึงผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ในสมัยที่ 2 เพียงหนึ่งตัวอย่างเท่านั้น

2) อุปลักษณะสัตว์

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาพที่อ้างถึงชื่อสัตว์ประเภทต่างๆ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อบรรยายถึงผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ อวัยวะเพศของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ และนำรูปภาพที่แสดงกิริยาอาการของสัตว์ มาเปรียบเทียบหมายถึงพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์

ผลการศึกษาข้อมูล ผู้วิจัยพบการนำรูปภาพที่มีความหมายอ้างถึงชื่อเรียกสัตว์ปีกคือ นกเอี้ยง มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อบรรยายถึงผู้ที่มีเพศสัมพันธ์เพศหญิง ซึ่งจากตัวอย่างนี้แสดงให้เห็นว่าผู้หญิงเป็นฝ่ายเริ่มและเป็นดำเนินพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์

3) อุปลักษณะพืช

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาพที่หมายถึงดอกไม้ ชื่อเรียกดอกไม้ชนิดต่างๆ และส่วนประกอบของดอกไม้ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อบรรยายถึงอวัยวะเพศของผู้หญิง รวมทั้งนำรูปภาพที่แสดงอาการของดอกไม้ มาเปรียบเทียบหมายถึงพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ของผู้หญิง

4) อุปลักษณะสิ่งประดิษฐ์

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาพที่อ้างถึงชื่อสิ่งประดิษฐ์ คือ ว่าว มาใช้ในเชิงเปรียบเพื่อกล่าวถึงผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ รวมทั้งนำรูปภาพที่แสดงอาการของสิ่งประดิษฐ์ มาเปรียบหมายถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ในสมัยที่ 2 เท่านั้น

5) อุปลักษณะอาหาร

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวกับรสชาติและลักษณะของอาหาร มาใช้ในเชิงเปรียบเพื่อกล่าวถึงความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ในสมัยที่ 2 เท่านั้น

6) อุปลักษณะธรรมชาติ

จากการศึกษาข้อมูล พบการใช้อุปลักษณะธรรมชาติต่างจากวรรณกรรมสมัยอื่น กล่าวคือพบการนำปรากฏการณ์ธรรมชาติ มาใช้ในเชิงเปรียบเพื่อกล่าวถึงผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ชายหญิงในวรรณกรรมสมัยที่ 2 เท่านั้น

7) อุปลักษณะสิ่งเหนือธรรมชาติ

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาพที่เกี่ยวข้องกับกิริยาอาการของสิ่งเหนือธรรมชาติซึ่งไม่มีตัวตนหรือไม่ได้เกิดขึ้นจริงในโลก มาใช้ในเชิงเปรียบเพื่อกล่าวถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ในสมัยที่ 2 เท่านั้น

8) อุปลักษณะการเดินทาง

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาพที่หมายถึงยานพาหนะและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเดินทาง มาใช้เปรียบเพื่อกล่าวถึงผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ผู้ชาย ยานพาหนะ เปรียบได้กับอวัยวะเพศของผู้ชาย รวมทั้งนำรูปภาพที่แสดงการเคลื่อนที่จากที่หนึ่งไปอีกที่หนึ่งและอาการที่เกี่ยวข้องกับการเดินทาง มาใช้ในเชิงเปรียบเพื่อกล่าวถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์

9) อุปลักษณะการแสดง

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับรูปแบบของการแสดง

ประเภทต่างๆ รวมทั้งเครื่องดนตรีซึ่งในการ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์

4.5.3 วรรณกรรมสมัยที่ 3

จากการศึกษาข้อมูลบทวิจารณ์ในวรรณกรรมสมัยที่ 3 พบอุปลักษณะ 3 ประเภท ได้แก่ อุปลักษณะสัตว์ อุปลักษณะพืช และอุปลักษณะธรรมชาติ

1) อุปลักษณะสัตว์

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาพที่อ้างถึงชื่อสัตว์ประเภทต่างๆ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงผู้ที่มีเพศสัมพันธ์และอวัยวะเพศของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ รวมทั้งนำรูปภาพที่แสดงกิริยาอาการของสัตว์ มาเปรียบเทียบหมายถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์

2) อุปลักษณะพืช

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาพที่หมายถึงดอกไม้และชื่อเรียกดอกไม้ชนิดต่างๆ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงอวัยวะเพศและอวัยวะส่วนหน้าอกของผู้หญิง

3) อุปลักษณะธรรมชาติ

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวกับสภาพภูมิศาสตร์ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงอวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ทั้งชายและหญิง และนำรูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวกับปรากฏการณ์ธรรมชาติ มาใช้เพื่อเปรียบเทียบหมายถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ และนำปรากฏการณ์ธรรมชาติ มาเปรียบได้กับอารมณ์หรือความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์

4.5.4 วรรณกรรมสมัยที่ 4

จากการศึกษาข้อมูลบทวิจารณ์ในวรรณกรรมสมัยที่ 1 พบอุปลักษณะ 5 ประเภท ได้แก่ อุปลักษณะพืช อุปลักษณะธรรมชาติ อุปลักษณะการเดินทาง อุปลักษณะการแสดง และอุปลักษณะการเล่น ดังต่อไปนี้

1) อุปลักษณะพืช

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาพภาษาที่หมายถึงดอกไม้ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงอวัยวะเพศของผู้หญิงเท่านั้น

2) อุปลักษณะธรรมชาติ

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาพภาษาที่มีความหมายเกี่ยวกับสภาพภูมิศาสตร์ และวัตุธรรมชาติ มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบหมายถึงอวัยวะร่างกายของผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ทั้งชาย และหญิง นอกจากนี้พบว่ามีกรนำรูปภาพภาษาที่หมายถึงปรากฏการณ์ธรรมชาติ มาใช้เพื่อเปรียบเทียบหมายถึงพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ และนำปรากฏการณ์ธรรมชาติ และดาราศาสตร์ มาเปรียบได้กับอารมณ์หรือความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์

3) อุปลักษณะการเดินทาง

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาพภาษาที่หมายถึงยานพาหนะ มาใช้เปรียบเทียบหมายถึงผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ชายหญิง และอวัยวะเพศของผู้ชาย รวมทั้งนำรูปภาพที่แสดงการเคลื่อนที่จากที่หนึ่งไปอีกที่หนึ่งและอาการที่เกี่ยวกับการเดินทาง มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อถึงพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์

4) อุปลักษณะการแสดง

จากการศึกษาข้อมูล ผู้วิจัยพบว่ามีกรนำรูปภาพภาษาที่หมายถึงกิจกรรมเพื่อความบันเทิง มาเปรียบเทียบหมายถึงพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ ได้แก่ การแสดงละครระเคะ และการแสดงร่วมรัก

5) อุปลักษณะการเล่น

จากการศึกษาข้อมูล พบการนำรูปภาพภาษาที่เกี่ยวข้องกับการเล่นซึ่งเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความสนุกสนานและเพลิดเพลิน มาใช้ในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ในสมัยที่ 4 เท่านั้น

การพิจารณาเปรียบเทียบอุปลักษณะเรื่องเพศที่ปรากฏในบทอศจรรย์จากข้อมูลวรรณกรรมทั้ง 4 สมัย สามารถแสดงผลการเปรียบเทียบได้จากตาราง 4.2 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2

แสดงการเปรียบเทียบอุปลักษณะเรื่องเพศในบทอัศจรรย์จากวรรณกรรมแต่ละสมัย

ประเภทของอุปลักษณะ		สมัยที่ 1	สมัยที่ 2	สมัยที่ 3	สมัยที่ 4
อุปลักษณะใหญ่	อุปลักษณะย่อย				
อุปลักษณะสิ่งมีชีวิต	อุปลักษณะมนุษย์		•		
	อุปลักษณะสัตว์	•	•	•	
	อุปลักษณะพืช	•	•	•	•
อุปลักษณะสิ่งไม่มีชีวิต	อุปลักษณะสิ่งประดิษฐ์		•		
	อุปลักษณะอาหาร		•		
อุปลักษณะธรรมชาติ		•	•	•	•
อุปลักษณะสิ่งเหนือธรรมชาติ			•		
อุปลักษณะการเดินทาง			•		•
อุปลักษณะการแสดง			•		•
อุปลักษณะการเล่น					•

จากตารางที่ 4.2 แสดงการเปรียบเทียบอุปลักษณะเรื่องเพศในบทอัศจรรย์จากวรรณกรรมแต่ละสมัย สามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. อุปลักษณะสิ่งมีชีวิต

จากการพิจารณาเปรียบเทียบอุปลักษณะสิ่งมีชีวิตจากบทอัศจรรย์ในวรรณกรรมไทยทั้ง 4 สมัย มีเพียงสมัยที่ 2 เท่านั้นที่พบอุปลักษณะย่อยทั้ง 3 ประเภท คือ อุปลักษณะมนุษย์ อุปลักษณะสัตว์ และอุปลักษณะพืช ส่วนสมัยที่ 1 และ สมัยที่ 3 พบอุปลักษณะสิ่งมีชีวิต 2 ประเภท คือ อุปลักษณะสัตว์และอุปลักษณะพืช นอกจากนี้ ผู้วิจัยว่ามีพบอุปลักษณะมนุษย์ที่เป็นการนำรูปภาพที่อ้างถึงชื่อตัวละครจากวรรณกรรมที่มนุษย์สร้างขึ้นมาใช้ในเชิงเปรียบเทียบกล่าวถึงผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ในสมัยที่ 2 เพียงหนึ่งตัวอย่าง

2. อุปลักษณะสิ่งไม่มีชีวิต

จากการพิจารณาเปรียบเทียบอุปลักษณะสิ่งไม่มีชีวิตจากบทอัศจรรย์ในวรรณกรรมไทยทั้ง 4 สมัย มีเพียงสมัยที่ 2 เท่านั้นที่พบอุปลักษณะสิ่งไม่มีชีวิต ซึ่งพบอุปลักษณะย่อยทั้ง 2 ประเภท คือ อุปลักษณะสิ่งประดิษฐ์ และอุปลักษณะอาหาร โดยไม่พบอุปลักษณะสิ่งไม่มีชีวิตในวรรณกรรมสมัยอื่น

3. อุปลักษณะธรรมชาติ

จากการพิจารณาเปรียบเทียบอุปลักษณะธรรมชาติที่ปรากฏในบทอัศจรรย์ของวรรณกรรมไทย ผู้วิจัยพบอุปลักษณะธรรมชาติซึ่งนำมากล่าวถึงเรื่องเพศในวรรณกรรมครบทั้ง 4 สมัย

4. อุปลักษณะสิ่งเหนือธรรมชาติ

จากการพิจารณาเปรียบเทียบอุปลักษณะสิ่งเหนือธรรมชาติที่ปรากฏในบทอัศจรรย์ของวรรณกรรมไทย ผู้วิจัยพบอุปลักษณะสิ่งเหนือธรรมชาติซึ่งนำมากล่าวถึงเรื่องเพศในสมัยที่ 2 เท่านั้น

5. อุปลักษณะการเดินทาง

จากการพิจารณาเปรียบเทียบอุปลักษณะการเดินทางที่ปรากฏในบทอัศจรรย์ของวรรณกรรมไทย ผู้วิจัยพบอุปลักษณะการเดินทางซึ่งนำมากล่าวถึงเรื่องเพศในสมัยที่ 2 และสมัยที่ 4 เท่านั้น

6. อุปลักษณะการแสดง

จากการพิจารณาเปรียบเทียบอุปลักษณะการแสดงที่ปรากฏในบทอัศจรรย์ของวรรณกรรมไทย ผู้วิจัยพบการนำอุปลักษณะการแสดงมากล่าวถึงเรื่องเพศในสมัยที่ 2 และสมัยที่ 4 เท่านั้น โดยเป็นการนำอุปลักษณะการแสดงมาใช้เพื่อกล่าวถึงการมีความสัมพันธ์ทางเพศ

7. อุปลักษณะการเล่น

จากการพิจารณาเปรียบเทียบอุปลักษณะการเล่นที่ปรากฏในบทอัศจรรย์ของวรรณกรรมไทย พบอุปลักษณะการเล่นซึ่งนำมากล่าวถึงเรื่องเพศในสมัยที่ 4 เท่านั้น นอกจากนี้ ผู้วิจัยพบการนำอุปภาษาที่เกี่ยวข้องกับการเล่นที่ส่งผลให้ผู้ทำรู้สึกสนุกสนานมาใช้ในเชิง

เปรียบเพื่อกล่าวถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ในสมัยที่ 4 เพียง 2 ตัวอย่าง ซึ่งรูปภาพ “เล่นจ้ำจี้จ้ำไช” เป็นรูปแบบการใช้ภาษาเฉพาะตัวของผู้ประพันธ์ คือ ปราบดา หยุ่น โดยปกติจะเป็นการใช้คำว่า เล่นจ้ำจี้ มาใช้เปรียบหมายถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์

จากการเปรียบเทียบอุปลักษณะเรื่องเพศในบทอัครจรรย์จากวรรณกรรมแต่ละสมัย ผู้วิจัยพบว่าประเภทอุปลักษณะที่พบในบทอัครจรรย์ของวรรณกรรมทั้ง 4 สมัย คือ อุปลักษณะพืช และอุปลักษณะธรรมชาติ ส่วนอุปลักษณะที่พบในวรรณกรรมเพียงหนึ่งสมัย คือ อุปลักษณะมนุษย์ อุปลักษณะสิ่งประดิษฐ์ อุปลักษณะอาหาร และอุปลักษณะสิ่งเหนือธรรมชาติ ซึ่งพบในวรรณกรรมสมัยที่ 2 และอุปลักษณะการละเล่น พบในวรรณกรรมสมัยที่ 4 นอกจากนี้ ผู้วิจัยพบว่าไม่มีการใช้อุปลักษณะสิ่งเหนือธรรมชาติมาใช้กล่าวถึงเรื่องเพศในสมัยที่ 3 และสมัยที่ 4

การนำรูปภาพในเชิงเปรียบเทียบที่เป็นอุปลักษณะมาใช้เพื่อกล่าวถึงเรื่องเพศในวรรณกรรมสมัยที่ 1 และสมัยที่ 3 ผู้วิจัยพบว่าเป็นการนำรูปภาพที่เกี่ยวข้องและมีสำคัญกับชีวิตมนุษย์ ได้แก่ สัตว์ พืช และธรรมชาติ มาใช้เพื่อกล่าวถึงเรื่องเพศเท่านั้น ในขณะที่วรรณกรรมในสมัยที่ 2 พบอุปลักษณะที่นำมากล่าวถึงเรื่องเพศมากที่สุด คือ 9 ประเภท รูปภาพที่นำมาใช้ในการเปรียบเทียบมีความหลากหลายมากขึ้น โดยเกี่ยวข้องกับเรื่องอื่นๆ เช่น รูปภาพที่มีความหมายเกี่ยวกับสิ่งประดิษฐ์ อาหาร การเดินทาง และการแสดง ส่วนวรรณกรรมในสมัยที่ 4 พบรูปภาพที่แตกต่างจากวรรณกรรมสมัยอื่นคือ มีการนำรูปภาพที่เกี่ยวข้องกับการละเล่นเพื่อความสนุกสนานมาใช้ในการเปรียบเทียบถึงเรื่องเพศ